

Víkend Zlaté fazole
pozdávka

7

Kamínka 2012
reportáž

89

Černá kronika
nemovitosti Pionýra

16

Obrázková přísloví
kvíz

22

Divoká Orlice vyrazila do hor

V sobotu 10. března v půl desáté jsme naskládali před ZŠ Čechova všechna naše objemná zavazadla, lyže a snowboardy do autobusu a v počtu 40 lidí a dvou jezevčičků jsme vyjeli do Krkonoš. Cestou nebylo vidět žádné známky po sněhu, ale když jsme cca ve 14 hodin dorazili na parkoviště u Špindlerova Mlýna, byli jsme překvapeni tou hromadou sněhu. Věci z autobusu jsme přendali do rolby, která nám je odvezla do naší chaty. Za mlhavého počasí jsme se vydali 2 km směrem k Novopacké boudě.

V neděli začalo lyžování. V půl desáté jsme už byli na svahu rozdělení do skupin podle zdatnosti v lyžování. Jezdili jsme celý den za mlhavého počasí, ale za dobrého sněhu. Ve 12 hodin následoval oběd a polední klid, který je velmi důležitý. Ve 14 hodin jsme se opět převlékli do lyžařské výstroje a pokračovali v lyžování a u některých i snowboardování.

Pondělní den probíhal velmi podobně. Každý se pomalu zlepšoval v jízdě na lyžích nebo snowboardu.

V úterý dopoledne se počasí pořádně nelepšilo, ale již odpoledne bylo krásně. Modrá obloha bez mraku a svítlo slunce. Po večeri se děti rozdělily do skupinek a zahráli jsme si hru: město, jméno, stát, zvíře, věc, která byla za body.

Další den, v půlce našeho pionýrského zájezdu, jsme chtěli jít na celodenní výlet. Jelikož bylo velmi špatné počasí, dopoledne jsme si pustili českou pohádku „S čerty nejsou žerty“. Oběd jsme měli dříve a i za velké mlhy jsme se vydali na malý výlet do okolí. Stavili jsme se u Petrovy boudy, kterou jsme minulý rok viděli ještě celou – po velkém požáru z ní zůstaly jen základy. Celou cestu jsme hráli hru „10“ a „Hnízda“ a viděli Špindlerovu boudu. Jako odměnu za zvládnutí cesty ve špatném počasí jsme se zastavili na boudě Vatře na kafe či horkou čokoládu, abychom se zahřáli.

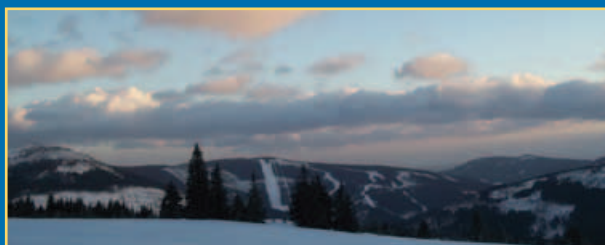
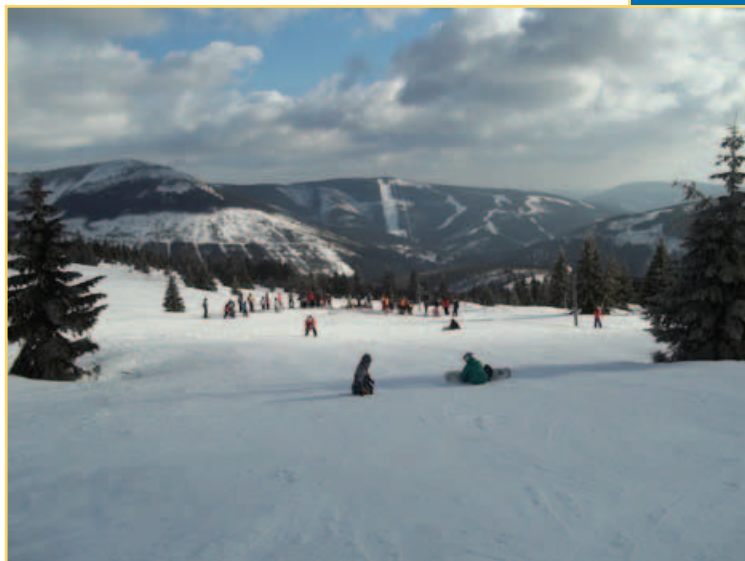
Ve čtvrtek sice nebylo nejlépe, ale žádná mlha, hezky jsme viděli na celou sjezdovku, a tak jsme si pěkně zajezdili. Odpoledne po lyžování se konal orientační závod, který nejrychleji zvládl Matěj Krčmář.

V pátek dopoledne jsme se nejdříve rozjezdili a čekal nás závěrečný slalom na čas. Měli jsme štěstí, jelikož bylo velmi krásné počasí a teplo. Odpoledne jsme měli volné lyžování, užívali si hezké počasí při posledních jízdách. Po večeri bylo vyhlášení výsledků ze slalomu a ti nejlepší dostali diplom na památku. Např. první místo v nejmladší kategorii ve slalomu obhájila Danielka Hánelová. Pak si každý začal pomalu balit své věci, proto byla večerka až v půl jedenácté.

Sobota – den odjezdu. Za nádherného a skoro letního dne jsme se nasnídali, vzali si balíčky na cestu a vydali se k autobusu.

Někteří šli pěšky a někteří se vezli v rolbě. V půl dvanácté se zpožděním přijel autobus a my se vraceli zpět do Rokycan. Po 16. hodině jsme spatřili opět své rodiče, po kterých se nám stýskalo. Myslím, že se nám pionýrský týden v Krkonoších povedl a úspěch byl, že se všichni naučili lyžovat.

Lucie Kubíková
Foto: Pavel Hubert

Jak to chcete?

Toto číslo Mozaiky se k vám dostává patrně o několik dní později, než jste zvyklí, za což vám dlužíme omluvu. Hlavním důvodem bylo čekání na výrobu výroční zprávy Pionýr 2011, která s tímto vydáním dorazí na všechny pionýrské skupiny. Snažili jsme se, aby byla zase jednou hodně netradiční, tak snad vás zaujme.

Hlavním sdělením tohoto krátkého úvodníčku je ale něco jiného. Ačkoliv většina z vás má teď nejspíš hlavu plnou blížících se prázdnin a táborů, v redakci Mozaiky si lámeme mozkovny s otázkou, jak by měl vypadat příští ročník... Tedy nejen vypadat – také co by měl obsahovat.

Proto se snažíme nasbírat co nejvíc názorů – některé třeba vyplynuly z jedné dílničky na Kamínkách (díky za ně!), vyjadřoval se i Výkonný výbor ČRP, ale znáte to – víc hlav víc ví. Proto vás prosíme – máte-li jakýkoliv nápad, námět, výtku, připomínku, cokoli – ozvěte se na mozaika@pionyr.cz - díky!

Jakub

Kalendárium

nabídkový plán akcí a soutěží

16. 5. 2012	Český den proti rakovině	celá ČR	Liga proti rakovině Praha
24. – 27. 5. 2012	Bambiriáda	celá ČR	ČRDM
8. – 10. 6. 2012	Branná hra Cesta odhodlání	Lužické hory	PS Výři Stráž pod Ralskem
27. – 30. 9. 2012	Víkend Zlaté fazole	Náměšť nad Oslavou	Pionýr
7. – 9. 6. 2013	Republikové setkání pionýrských oddílů	Plzeňský kraj	PIKOP

Nabídka, vzdělávacích akcí, PVC, 2012, (výběr)

KOV + KIP

15. – 17. 6., 21. – 23. 9.	TZ Bokouš	PVC Královéhradeckého kraje
5. – 7. 10., 2. – 4. 11.	Ústí nad Labem	Ústecké PVC
19. – 21. 10.	Červená Voda	Pardubické PVC
19. – 21. 10.	TZ Skavsko u Morkovic	Zlínské PVC
19. – 21. 10.	Brno + výjezd	Jihomoravské PVC

Hlavní vedoucí dětských táborů

7. – 9. 9.	Bělce u Kaliště	PVC KOP kraje Vysočina
------------	-----------------	------------------------

Zdravotník zotavovací akce

11. – 13. 5., 1. – 3. 6.	Praha	
11. – 13. 5., 8. – 10. 6.	Ústí nad Labem	Ústecké PVC

LTŠ – VDK B

11. – 19. 8.	TZ Pávek	Jihočeské PVC
21. – 26. 8.	TZ Neškaredice	Středočeské PVC

Rozšiřující vzdělávání

Píšeme projekty

15. 9.	Mladá Boleslav	Středočeské PVC
--------	----------------	-----------------

Piofazole

18. – 21. 8., 22. – 25. 8.	Pionýr	
----------------------------	--------	--

Obsah čísla 9

1	Kamínka 2012
2	Oddíl Divoká Orlice v Krkonoších
4	Informace z jednání orgánů Pionýra
5	Jménem zákona opusťte ordinaci! – aktualita; V Bruselu o mládeži
6	Republikové akce: Co dál?
7	Pozvánka na Víkend Zlaté fazole
8,9	Kamínka 2012
10,11	Aktuality z Klíčení
12,13	Tržiště nápadů a zkušeností; Robin a Páťa
14,15	Sami o sobě – zprávy ze sdružení
16	Černá kronika – informace o nemovitostech Pionýra
17	Dobrodružství na míru – Otevřené klubovny
18	Táborový koutek
19	Nesmrtelné oddíly
20	Vzdělávání
21	Mávnutí křídel motýlích
22	Obrázková přísloví – kvíz
23	Kaleidoskop
24	Čarodějnice – námět na rukodělnou činnost

foto na titulu: Lucie Boudová

Mozaika Pionýra – vydává Pionýr pro svou vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 8. 4. 2012.

Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 116 47, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o sdružení Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů doc nebo rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk 300 dpi. **Odpovědný redaktor:** Jakub Kořínek (Jakub). **Redakční rada:** Mgr. Martin Bělohlávek (Martin), Mgr. Karel Krτίčka (Krték), Miroslav Jalovecký (Mirek), Jiří Let (Letík), Ing. Lee Louda (Lee), Vlastislav Toman (Hadži). **Ilustrace:** Jaroslav Dostál, Jiří Filípek, Dalibor Vlach. **Grafická úprava:** pixelia.cz. **Tisk:** BOFTISK Nymburk. **Distribuce:** Postservis. V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

Zásadní jednání České rady Pionýra

Česká rada Pionýra se po několika letech vrátila na táborovou základnu Zásada u Kadaně (Ústecký kraj). Letití členové potvrdili, že od posledního jednání ČRP doznala budova obrovských změn k lepšímu, evidentně je teď Zásada v dobrých rukou krále Mir... ne, PS Dravci. Jednání bylo i tentokrát velmi plodné. Mimo jiné se zástupci KOP zabývali aktualizovaným rozpočtem pro letošní rok. Protože už teď je jasné, že zimních táborů bude méně a částka pro ně vyhrazená je příliš vysoká, bylo nutné rozhodnout, kam s ušetřenými 150 tisíci korun. Vzhledem k rozbíhající se

kampaní Dobrodružství na míru byla její větší část (80 tisíc korun) převedena na propagaci, přece jen tady bude dobrá každá koruna. Zbýlých 70 tisíc poputuje do Hrádku jako příspěvek na obnovu vybavení pionýrské chatky poničené požárem (viz str. 14, Sami o sobě). Poměrně spokojená odjížděla ze Zásady také Petra Zavadilová a ostatní zástupci Středočeské KOP. ČRP jim totiž schválila půjčku 200 tisíc na koupi pozemku v Čimelicích. Zdejší základna je sice v majetku Pionýra, pozemky pod ní ale ne. Po několika letech dohadů slevil majitel z původně

požadovaných dvou milionů na 750 tisíc korun. Středočeši však tolik peněz nemají, takže požádali ČRP o pomoc. Půjčku musí SKOP splatit do pěti let, Čimelice však budou jejich a děti ani vedoucí se tak už nemusí bát, že nebudou mít kam jezdit. I to totiž hrozilo. „Kdyby pozemek koupil někdo jiný, klidně by mohl nařídít odstranění stavby. A my bychom nemohli dělat nic,“ vysvětluje ekonomka Pionýra Káča Břejchová. Tohle nebezpečí už je našťáště zažehnáno.

Velký blok jednání byl věnován novému občanskému zákoníku, který již platí a účinný bude od 1. ledna 2014. Pro naše sdružení totiž znamená velkou spoušť zásadních změn, z nichž nutná změna názvu některých pionýrských skupin je nepříjemnost nejmenší. A se změnami se budou muset seznámit všichni – nejen vedení Pionýra, kraje a skupin. Z nového zákona vyplývá mimo jiné, že než vstoupí v platnost, musí mu být přizpůsoben i Statut Pionýra. Výroční zasedání Pionýra, které jediné může změny ve statutu schválit, se blíží, koná se už příští rok na podzim. S ohledem na tento termín bylo nutné ustavit Obsahovou komisi VZP. Její předsedkyní se po dlouhé diskuzi stala předsedkyně královéhradecké KOP Ivana „Rýma“ Vejvodová. Krátce před koncem jednání proběhla poněkud napjatá debata mezi předsedou Martinem Bělohlávkem a částí sekce informačních toků ohledně budoucnosti nového registračního systému (RISP). Sekce informačních toků nakonec projekt jednoznačně doporučila a ČRP se jmenovitě vyjádřila pro jeho podporu. Aleluja, RISP bude!

Mirka Tolarová

Soudný den Pohled nové členky ČRP na její první jednání

Pátek 20. dubna se pro mě stal osudným. Čekal mě totiž první víkend s ostatními členy České rady Pionýra a já musela uskutečnit první krok do neznáma. Přípravu jsem nepodcenila, na servisu Pionýra jsem znovu studovala statut naší organizace.

Za svou přítomnost v Zásadě u Kadaně vděčím naší předsedkyni KOP Královéhradeckého kraje, Rýmě (Ivaně Vejvodové), která mi dodávala a dodává odvahu, že mladí a perspektivní jsou v tomto spolku vítáni. Mé nadšení lehce kleslo v momentě, kdy jsem zjistila, že cesta z mého bydliště do cílového bodu by trvala přes šest hodin. Křivka grafu mého nadšení rychle začala růst po příjezdu. Malebná krajina západních Čech a klidná vesnička za Kadaní mě vytáhly z myšlenek hlučných měst a navodily příjemnou atmosféru. Na místě už bylo několik členů. Skamarádit se pro mě není problém, a tak páteční večer proběhl v příjemném prostředí kamarádů z Pionýra.

Sobota! Snídaně od půl osmé do půl deváté a potom hurá do práce – úředníci v Pionýru přece nezahálí. Dopoledne uteklo klidně a rychle. Odpolední jednání zpestřil kouřící sklep. Vzduch, jenž nám jednání (a vlastně i dýchání) poměrně dost ztěžoval, nás dokonce donutil k diskuzi na zahradě.

Byl čas schválit aktualizovanou verzi rozpočtu pro letošní rok a na nás ležel velký šutr zodpovědnosti. Budou všichni spokojeni? Máme peněz dost? Hospodaříme správně? Další a další otázky se nám honily hlavou. V této sféře mám ještě značné mezery, ale kdo se neptá, nic se nedozví...

Večerní jednání bylo věnované sekcím. Předseda Martin Bělohlávek mi umožnil projít si všechny a vybrat si tu pracovní skupinu, v níž bych se mohla realizovat. U některých diskuzí mě překvapila forma jednání. Myslím, že v tomto směru mají pionýři lehké nedostatky, věřím však, že se je podaří odstranit.

Celý víkend jsme se těšili na exkurzi na nedalekém statku. Každý má být za svou práci odměněn bez ohledu na to, zda je dítě nebo dospělý. Proto: „Kozám zdar!“ Těším se na další jednání ČRP!

Tereza Marková, 1. PS Náchod, KOP KhK

Oblastní porady jsou u konce

V Březové u Sokolova proběhla 28. dubna poslední oblastní porada – KOP Karlovarského kraje. Bylo tak završeno několika-měsíční „turné“ po všech krajích republiky. Hlavní obsahovou náplní porad byl obsah činnosti – tedy konkrétněji akce a sou-těže a snaha zjistit, o které z nich je ve sdružení zájem a které naopak nemají mnoho nadšených pravidelných účastníků...

Tradičním doplňkem byly organizační aktuality a informace o probíhajících i připravovaných projektech.

V příštím čísle se budeme oblastním poradám a především výstupům z nich věnovat podrobněji.

Jménem zákona, opust'te ordinaci!

Zní vám titulek absurdně? Jistě, ale v souvislosti s ošetřením dětí u lékaře nejde o jediný podivný výrok, se kterým jste se mohli setkat. Na počátku současné mediální „masáže“ je zákon 372/2011 Sb. o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, který vstoupil v platnost 6. 11. 2011.

Hlavní rozbuškou je ustanovení, které hovoří o tom, že k poskytnutí zdravotních služeb (čili ošetření u lékaře) je dle závažnosti zákroku a jeho možných dopadů do budoucna nutný souhlas buď obou rodičů, nebo pouze jednoho. Je zřejmé, že takové pravidlo může ovlivnit i (nejen) naši činnost, především letní tábory, ale i kratší pobytové akce.

Situaci nepomáhá ani skutečnost, že se „vyrojilo“ množství výrazně odlišných výkladů zákona. Pro naši praxi bude podstatné, ke kterému z nich se přikloní každý jeden lékař, případně právník zdravotního zařízení...

Existuje řešení?

Je nepochybné, že ač je problém, kterému čelíme, do jisté míry virtuální (jak bylo řečeno, záleží na každém lékaři), jeho dopady jsou zcela reálné – a při počtu téměř 400 letních táborů pořádaných pionýrskými skupinami je třeba aktivně hledat řešení.

Udělování plných mocí pro táborové zdravotníky k rozhodování o jakémkoli zákroku není šťastné řešení – nejen, že jsou věci, které zdravotník skutečně rozhodnout nemůže, ale ani nelze předpokládat, že by soudný rodič takovou plnou moc udělil.

Pionýr proto připravil pro táborové vedoucí soubor doporučení. Dále v součinnosti s právním zástupcem Pionýra byl vytvořen formulář, jenž by rodiče měli pro každé dítě potvrdit, aby situaci usnadnili.

Konkrétní doporučení, informace o formuláři a jeho užívání i odkaz k jeho stažení najdete v tomto vydání zpravodaje Tu-ňák. Pokud ho s Mozaikou nedostáváte, ptejte

se na své pionýrské skupině, případně pište na mozaika@pionyr.cz.

red

Ilustrační foto: archiv Pionýra

V Bruselu o mládeži aneb Rada členů Evropského fóra mládeže

Předposlední víkend v dubnu se do Bruselu sjeli zástupci většiny neziskových organizací pracujících s dětmi a mládeží v Evropě. Probíhalo zde totiž jednání Rady členů Evropského fóra mládeže. To je oficiální reprezentační platformou sdružení dětí a mládeže v Evropě a vzdáleně by se dalo přirovnat k České radě dětí a mládeže na evropské úrovni.

První den jednání probíhal v prostorách Evropského hospodářského a sociálního výboru a byl zahájen diskusí nad současnou situací v oblasti zaměstnanosti mladých lidí v Evropě. Na první pohled vzdálené téma pro pionýry se projednávalo především kvůli návaznosti na výstupy tzv. Strukturovaného dialogu neboli systému konzultací

Evropské unie s mladými lidmi v Evropě. V ČR tento proces zajišťuje projekt Kecejme do toho a tedy i Česká republika se zapojila. Jednání zahajoval eurokomisař Lázsló Andor společně s předsedou Evropského fóra mládeže Peterem Matjašičem. Přítomnost eurokomisaře na jednání měla nejen tematický význam, ale i symbolický. Není totiž v EU běžné, že by eurokomisař zahajoval jednání neziskových organizací, a tak pro celý sektor, jehož je i Pionýr součástí, Evropská komise vyslala jasný signál, že ví, že jsme tady, a že je ochotna s námi spolupracovat. Samotné jednání Rady členů se věnovalo standardní agendě v podobě přijímání nových členů, schvalování účetní závěrky a rozpočtu či přijímání strategických dokumentů, které jsou dále používány k lobbyingu na evropské úrovni. Ty se věnovaly spolupráci evropských organizací s OSN, vyhodnocení a následnému plánu procesu Strukturovaného dialogu a elektronickým médiím v Evropě. Dále se během jednání dlouze projednával nový návrh Evropské komise vzdělávacího programu Erasmus pro všechny, který by měl od roku 2014 nahradit stávající program Mládež v Akci, který je i v České republice velmi známý. Z pozice České rady dětí a mládeže, která odpovídá i potřebám Pionýra,

jsme silně kritizovali jeho novou podobu, která do budoucna omezuje mezinárodní výměny (obzvláště u mladších ročníků), iniciativy mládeže na místní úrovni a administrativní granty pro mezinárodní organizace. První dva body naší reakce jsou praktickým opatřením, jelikož Evropská komise v současné situaci navrhuje zrušit dva nejvíce přístupné programy pro neziskové organizace našeho typu. Třetí připomínka se věnuje více mezinárodnímu rozměru. Tím, že jsou do budoucna ohroženy administrativní granty mezinárodních organizací, může být omezeno množství nabídek na zahraniční semináře, školení a tábory, protože by klesl celkový rozpočet na provoz mezinárodních sítí. Naším největším spojencem v této oblasti byla Světová skautská organizace, která čelí stejnému problému a oproti neziskovým organizacím pracujícím například se studenty vysokých škol čelí i stejným problémům s organizací mezinárodních akcí pro děti jako pionýři či většina sdružení v ČRDM. Celkově by se jednání Rady členů dalo shrnout jako velmi přínosné a do budoucna již stačí snad jen doufat, že jeho výstupy evropští politici přijmou a budou se jim věnovat.

Letík

Republikové akce: Co dál?

V minulém čísle jste si mohli přečíst první část rozhovoru s předsedou Pionýra Martinem Bělohávkem k tématu republikových akcí, kterým reagoval hlavně na dva články v březnovém vydání Mozaiky. Řeč přišla především na Pionýrský Sedmikvítek, v návaznosti na zprávu z finále Dětské Porty, ale současně byl naznačen i problém širší. Tím se Martin obracel i k druhému příspěvku k této tematice: v něm se autorka Petra ptala, zda a kam mizí prestiž celostátních akcí. K tomu jsme se v povídání dostali tentokrát...

Zkusme navázat tam, kde jsme minule skončili...

To je dobré, protože v závěru zazněla myšlenka, která rozhodně stojí za zopakování: akce nám mají být prostředkem nikoli vlastním cílem. To je velká pravda, bohužel ne vždy ji máme na paměti. V předminulém čísle Petra-Uzlík položila hodně spletitou otázku týkající se prestiže našich akcí.

Proč spletitou?

Protože kdo ji chce opravdu rozlousknout, musí proniknout do hloubky a být odhodlaný hledat pracná řešení. Oprostit se od vábení jednoduchých cest – například zrušení soutěží, když úplně nefungují, čímž se ještě jednou odkazují na nesmyslný rozruch kolem Pionýrského Sedmikvítku. Něco odpískat je prosté, stačí „dobré“ zdůvodnění či chytlavá záminka. Osobně mám za to, že zde dobré a zároveň jednoduché řešení není.

Trochu konkrétněji, prosím.

Ptá-li se Petra: Kam mizí prestiž? Táhá se: Co je to prestiž? Věhlas. Důstojnost. S jakou náležitostí my sami, v každém oddíle, na každé skupině, na táboře, při schůzkách či víkendovkách společně akce vnímáme, co se z dění „u nás“ odráží zpátky v paletě našich soutěží. Jak na tom kterém místě (kdekoli a při jakékoli akci!) chápeme vážnost toho, co děláme a co se propojuje s akcemi, které mají přesah do „mého oddílu“. Tam, přesně v tom je „skryta“ prestiž republikových akcí. Je ohromný rozdíl, když se děti učí třeba uzly proto, že je má na dnešek vedoucí „naplánované“, nebo proto, že vědí, k čemu se jim mohou hodit, a že když budou šikovné, mohou soutěžit

s dětmi z celé republiky a své dovednosti využít, a proto to má vedoucí připravené.

To zní dost obecně

Ale kdeže! Žádná šedá teorie, ale zelený strom života. Abych nechodil daleko: na Jižní Moravě před lety vyhlásili krajskou fotografickou soutěž – s hezkým zdůvodněním, myslím, že i cenami... – takovou trochu prestižní. Jen ji jaksi zapoměli (a to hned, od začátku) propojit právě se Sedmikvítkem (Film, foto, video neboli Clona). Když jsem se na to tehdy ptal, odpověď přišla vyhýbavá: No, to je „naše“, krajské, proč to propojovat... A přitom akce klidně mohla běžet tak, jak byla plánována – jen mohla být hned od začátku krajským kolem Clony... Mně to tehdy přišlo, že by to tak mohlo být.

Neopíráš se zbytečně do jedné krajské organizace? Mluvíme přece o celém Pionýru.

No, to je další problém – chceš-li příklady, jsou tady. Ale reakce může být přesně takováto: kritizuješ, navážíš se do nás – my se tedy třeba i urazíme (a třeba nebudeme dělat nic). Ale tak to vůbec nebylo myšleno – jako „navážení se“, ale poštouchnutí za nedomyšlený krok, jenž byl pouze „krajskou – domácí – naší“ akcí, místo, aby šel dál a využil nabídky, kterou Clona, potažmo Sedmikvítek nabízí. Šlo právě o ten přesah – nebo-li věhlas, vážnost, prostor, možnosti, tj. prestiž.

A máš pravdu, určitě mluvíme o celém Pionýru, jistě nejde o potíž jedné „KOPky“.

Takže nejde o jeden příklad – o výjimku?

Jasně, že ne. Nechodme daleko – a zůstaňme ještě u té fotografie... Na které akci se dnes nefotí?! A proč tedy nějaká kategorie „Momentky“ (v již vzpomínané Cloně) není zavalena fotkami? V čem je ten problém? Pár fotek vybrat a poslat do soutěže? Vždyť právě zde selhává i tradiční zdůvodňování malé účasti na (vzdálených) akcích – náklady na cestování. Poslat na jedno místo fotografie, to je zlomek v jiných nákladech... Jsme přesně u toho, o čem psala Petra: Kde je prestiž? Proč to nefunguje? Proč tolik vedoucích ani nenapadne se zajímat, jaké jsou možnosti?

Dobrá otázka, máš na ni ale odpověď?

Ne univerzální. Jsem ale přesvědčen, že v systému soutěží je potíž jen částečně. Soustava může být jiná než dnes – košatější či naopak skrovnější, to je – po mém soudu – podružné. Podstatné je a bude, jak ji vnímají vedoucí a jejich prostřednictvím, jak se promítá v činnosti oddílů, na táborech – v konečném důsledku, jak ji přijímají děti. Soutěže a jejich systém pro nás mají být nástrojem, ne cílem. Pomocníkem, ne metlou. Metodou, způsobem uplatňovaným k dosahování cíle.

Zdá se, že končíme dost podobně, jako minule.

Nu ano – vnímání prostředku a cíle je totiž věčné téma a v naší činnosti na něj narážíme skoro na každém kroku. Zde navíc nejde jen o to si cíl pojmenovat, ale také ho vnitřně přijmout. Čímž se vracíme ke vztahu k Pionýru a k výchovné činnosti celkově, zkrátka se točíme pořád dokola. A aby to nebyl kruh bludný, musíme z něj hledat cestu společně.

Ptal se Jakub

Ilustrační foto: archiv Pionýra

Rozhýbejte kostru, se Zlatou, fazolí!

Dámy a pánové, zaměřte své zraky na tyto řádky. Kdo jste se již přihlásili na Víkend Zlaté fazole (27. – 30. září 2012), můžete se těšit na netradiční sportovní zážitky. Pro ty, kteří ještě s přihlášením váhají, přinášíme alespoň malou „ochutnávku“ toho, co připravujeme.

Artisté z našeho cirkusu již procestovali pěkný kus světa. A protože vědí, že nejlepší způsobem, jak se udržet v dobré fyzické kondici, je sportovat, sbírali po světě náměty na nové sportovní hry. Některé z nich si představíme i na našem zářijovém setkání. Například si budete moci na vlastní kůži vyzkoušet sporty prapodivných názvů – Brännball, Kin-ball, Lakminton, Discgolf a Plachtovaná (bližší informaci najdete na stránkách www.fazole.pionyr.cz).

Co si pod těmito názvy představíte?

Brännball (v překladu „spálený míč“) je kolektivní pálkovací hra, která do České republiky přišla v roce 1990 ze Švédska. Má řadu společných prvků se softballem, ale také řadu odlišností, které jí řadí do kategorie „Sportu pro všechny“. Podstatnou odlišností oproti všem pálkovacím hrám je možnost bodování i družstva polářů a hra na čas (2 x 12 minut). Těmito odlišnostmi nabývá hra na dynamičnosti, vytrácí se taktizování a hra se stává pro obě jedenáctičlenná družstva spontánní. Pro tuto hru vám postačí dřevěná pálka, tenisový míček, 3 metry o rozměrech 30 x 30 cm. Hra se hraje na hřišti 30 x 50 m, které nemá nijak vysoké nároky na povrch – prostě můžete hrát skoro všude. A co je hlavní? Hru mohou hrát smíšené týmy chlapců a děvčat doplněné dospělými. Takže je

to vhodná zábava pro celý oddíl. :-)
(Fotky z Brännballu poskytl Ivan Vajvodová)

Kin-ball (známý také jako Omnikin) je míčová hra, která vznikla v roce 1986 v Québecu v Kanadě. Je to sport, ve kterém proti sobě hrají tři barevně odlišené týmy. Každý z týmů má v poli 4 hráče. Hra se hraje s velkým Kin-ball balónem o průměru 122 cm na hřišti o rozměrech 21,4 x 21,4 metrů. Hráči můžete buď v tělocvičně, nebo venku na louce. Tato hra je založena na principu spolupráce. Pro individuální hru zde není místo. Pokud máte zájem o bližší informace, zkuste se podívat na kin-ball.cz.

Lakminton je hra, kterou najdete v Klíčení v metodickém listu S1 pro věkovou kategorii 15+. Co k tomu potřebujete? Badmintonové rakety podle počtu hráčů, pěnový míček, branky (v případě improvizace stačí dva kolíky zabitě do země). Hrají proti sobě dvě družstva maximálně s pěti hráči, minimální velikost hřiště je jako při vybíjení. Principem hry je dostat míček do branky soupeře. Jediným povoleným způsobem je vstřelit míček pomocí rakety. Pokud se chcete dozvědět bližší podrobnosti o tom, jak si hru zahrát, podívejte se na www.kliceni.cz/overovani, nebo pojedte s námi na Víkend Zlaté fazole.

Discgolf je jedním z nejrozšířenějších sportů s létajícím talířem. Je odvozen z klasického golfu. Vznikl v 70. letech v USA a získává stále více příznivců na celém světě. Cílem hry je podobně jako v golfu dokončit jamku co nejmenším počtem úderů (hodů). A co ke hře potřebujete? Disk, „jamku“ – kterou bývá ocelový koš, ale v našich podmínkách můžeme nahradit třeba lavorem, krabicí nebo pařezem, a dostatečně velkou plochu – vzdálenost jamek bývá 50 – 120 metrů.

A co ještě chystáme?

Jednou ze stěžejních aktivit setkání bude hra založená na principu geocachingu. Všem, kteří již patří mezi úspěšné

„kačery“, nebo se rozhodli zapojit do nového projektu Pionýrský geocaching a začít tuto zajímavou aktivitu provozovat, nabízíme možnost, zalovit si „kešky“. A ti, kteří ještě s geocachingem nepřišli do styku, si mohou hledání „kešek“ za pomoci zapůjčených přístrojů GPS vyzkoušet. (Nezapomeňte při přihlašování přes Přihlašovnu uvést, zda potřebujete GPS zapůjčit nebo budete mít k dispozici vlastní.)

Máte už vybráno, jakou technikou miniaturu vytvoříte?

V příštím čísle se dočtete o dalších připravovaných atrakcích – o Fazolové stezce, rukodělných dílničkách, Uzlašské regatě a dále se nechte překvapit. Zlákala vás naše nabídka? Neváhejte a přihlaste se na celorepublikové setkání oddílů Víkend Zlaté fazole. Přihlásit se můžete na www.prihlasovna.pionyr.cz. Máte-li zájem se na této akci organizačně podílet nebo chcete-li se jí zúčastnit a potřebujete se na něco zeptat, kontaktujte nás na e-mail fazole@pionyr.cz nebo zavolejte na tel. 777 793 702 Anně Novákové. Bližší informace o cirkusové škole najdete na www.fazole.pionyr.cz.

Direktor a tým klaunů cirkusu Fazol

Cirkusový slovníček 2:

Aplaus	pochvalný potlesk
Artista	cirkusový umělec
Bouračka	zbourání a naložení cirkusového stanu a zařízení
Domptér	krotitel, který předvádí drezúru šelem
Klaun	směšně oblečená a maskovaná postava, bavící zejména cirkusové diváky
Šapitó	název pro cirkusový stan
Žonglování	rytmické vyhazování několika předmětů do výšky a jejich chytání

Kamínka 2012

Kdepak dušičky, Kamínka!

Po roce se opět v Mladé Boleslavi rozhořela Kamínka, kam se sjeli pionýři z celé republiky.

První zažehnutí kamínek bylo v pátek 13. dubna na 6. Základní škole a uhašena byla 15. dubna. Po příjezdu byly jednotlivé skupiny ubytované ve třídách a netrpělivě očekávaly, jak se budou zahajovat letošní Kamínka. Letošní zahajovací rituál mohl mást lidi v okolí, kteří si mohli začít myslet, že zapoměli na kalendář a jsou už dušičky. Aby se Kamínka rozhořela tak, jak mají, každý dostal při příchodu svíčku, kterou si později venku zabalil do papíru, zapálil a šel po vyznačené trase, na které plnil úkoly. „Sakra, kámo, ty hoříš!“ a jiné podobné hlášky jsme mohli zaslechnout, když někomu začal hořet papír okolo svíčky.

Protože dílny začínaly až v sobotu ráno, tak většina lidí si to zamířila do třídy, ze které se ozývaly výkřiky jako: „Jsi upír a já to vím.“ či „Zabijím stavitele.“, ale nebojte, krev nikde netekla, to jen byla celá třída zaplavena deskovými a karetními hrami. Letošní novinkou byla také čajovna, která se se západem slunce přeměnila na hudební místnost, kde se zpívalo a hrálo na kytaru a housle. Po snídani se všichni rozutekli do tříd na různé dílny, které si předem zapsali na internetu. Ihned po první dílně se po chodbách začali procházet pejsci, motýlci, tygři a další zvířátka, která sice nebyla skutečná, ale díky dílně, kde se malovalo na obličej, byla skoro opravdová. Jiní zase vypadali jako indiáni, když si nesli své výrobky z kůže. Další na programu byly dílny jako třeba výroba korálů z bavlněných šňůrek,

paličkování anebo jste se také mohli vrátit zpátky na Divoký západ a naučit se nějaké country tance, kde jsem tedy já osobně zjistila, že asi raději zůstanu v dnešní době a neutrhnu si takovou ostudu. Během druhé dílny se po chodbách začala nést vůně oběda, a tak jsme šli nakrmit naše vyhladlá bříška. Poté, co jsme si doplnili zásoby, jsme se šli každý věnovat své dílně, někteří si zkusili střílet z paintballové pistole, jiní se šli seznámit s moderní magií. A takhle to šlo dál jak do večere, tak i po ní. Poslední dílny končily po jedenácté hodině noční a místo, aby se šlo spát, tak někteří zamířili do čajovny, či do třídy s hrami. Po cestě mohli narazit na bandu bláznů, kteří po sobě lezli a různě se proplétali, když někdo procházel kolem, tak na něj ihned začali pokřikovat: „Pojď si taky zahrát košťátko.“ Sama za sebe musím říct, že dokud tohle nevidíte, nepochopíte.

Nedělní ráno po snídani byly na programu poslední z dílen. Při průchodu kolem vchodu jsme mohli vidět kluky oblečené v maskáčích, kteří se chystali na airsoft, nebo trojice, které se účastnily hry fotorally. Jako poslední z dílen jsme mohli navštívit floorbal, kde se hrálo skoro jako o pohár, každý

Projekt Pionýrský geocaching odstartoval na Kamínkách

Myšlenka na vznik projektu Pionýrský geocaching se mi zrodila v hlavě poměrně nedávno. Bylo to zhruba v době, kdy se tato „hra“ stala nedílnou součástí celoroční činnosti našeho oddílu. Přemýšlela jsem, jak nejučinněji se o tuto aktivitu podělit s ostatními zájemci a dostat geocaching do povědomí dalších pionýrských oddílů. A tak se fáze myšlenky posunula do fáze realizace...

Účastníci vzdělávací akce Kamínka v Mladé Boleslavi byli přítomni startu nového pionýrského projektu, který nabízí širokému množství zájemců novou, celosvětovou, několika miliony hráčů odzkoušenou aktivitu. Víte například to, že jen v České republice se nachází více než 25 tisíc ukrytých pokladů, tzv. kešek? Pokud máte zájem se do projektu zapojit se svým oddílem, je potřeba se zaregistrovat na webu www.geo.pionyr.cz. Zde zaregistrujete svůj oddíl a člověka, který bude mít na starosti vkládání článků, fotek, pionýrských kešek, apod. Pokud máte zájem, můžete od nás navíc získat do oddílu formou dlouhodobé zápůjčky i novou GPS navigaci Garmin eTrex Legend HCx. V tomto případě si v záložce „Ke stažení“ stáhněte „Dohodu o zapůjčení GPS zařízení“, tu vyplňte a ve dvojím provedení zašlete na Ústředí Pionýra v ČR. Obratem vám bude zaslána GPS navigace.

Ale pojďme dál... Na webu jste se již zaregistrovali, GPS navigace vám dorazila a nyní již můžete s aktivitou seznámit členy svého oddílu, klubu, či skupiny. K seznámení s geocachingem doporučuji k návštěvě český web www.geocaching.cz. Nachází se zde kromě encyklopedie i velmi povedené třináctiminutové instruktážní video seznamující zájemce s podstatou a pravidly geocachingu. Pokud „kačeříte“ s oddílovými dětmi, doporučuji nelovit v blízkosti jejich bydliště. Hrozí vyzrazení úkrytů „mudlům“, ať již chtěné, či nikoli. Budeme rádi, když se s námi podělíte o své zážitky z geocachingu na webu www.geo.pionyr.cz, případně napíšete krátký článek do Mozaiky.

Příště: Jak zakládat pionýrské kešky.

Ivana Vejvodová, vedoucí projektu

odcházel alespoň s jednou modřinou. Následoval oběd, po kterém si každý zabalil své věci a výrobky, které si na dílnách měl možnost vyrobit, a hurá domů.

A zase za rok, pionýři.

Sabina Truhlářová

Každý přiložil

Je pátek třináctého... přijíždíme do Mladé Boleslavi k cíli naší cesty. Po hřišti běhají nějací osvětlení blázni.

Omyl! Ze zadní sedačky se vyčítavě ozve Ondra: „Vidíte, kdybysme pohli, stihli bysme začátek!“ Z povzdálí sledujeme zahajovací ceremoniál Kamínek 2012. Z počátečního chaotického hemžení se rozbíhají světýlka po Mléčné dráze. Za chvíli se už zdravíme se svými známými a kamarády z ostatních pionýrských skupin. Večer tráví každý po svém, při výborné kávě nebo čaji, zpěvem při kytáře, hraním deskových her, povídáním si, ... vždyť jsme se tak dlouho neviděli...! V sobotu ráno nás ze sladkého snu budí Rýma. Sluníčko, malá Alenka, vykoukne ze spacáku a popřeje nám hezký den. Začíná kolotoč seminářů, rukodělek, her, tanců, probereme všechny části Klíčení a v hlavě se nám rodí program na schůzky nebo letní tábory. Tělo si protáhneme v terénu při Fotorally, Geocachingu nebo třeba na laně. Občas se ozve střelba z paintballových zbraní a na betonu zapraská ohýnek při vaření v přírodě. Asi nejsilnějším zážitkem byl nácvik první pomoci při dopravní nehodě: věrohodná simulace, dokonalí figuranti, rozklepané ruce zachránců... končíme až kolem půlnoci. Končíme? Ale ne, školou zní opět zpěv, smích, kytara a povídání.

Uplakaná neděle nabízí zbytek programu. Někdo jde hrát florbal, jiní pokračují v seminářích, šikovné ruce vykoudlí krásné korále, nebo klobouky z papíru. Kamínka 2012 končí - velký dík patří organizátorům, všem lektorům, ale i všem zúčastněným. Tolik usměvavých tváří pohromadě se hned tak nevidí. Závěrečné „Ahoj!“ ukončilo skvělý víkend plný zážitků a nových nápadů. Každý přiložil svoje polínko do pomyslných kamínek.

Alena Petrželová, PS Vysočina Svitavy

Foto: František Srch

Kdo má na triku nová trička?

Miloš 'Jakeš' Antoš není jen tak obyčejný pionýr z Domažlic, jak by se na první pohled mohlo zdát. Je totiž mimo jiné autorem zbrusu nového návrhu na trička, která měla premiéru na letošních Kamínkách. V polovině února si tehle kluk zkrátka řekl, že je načase vymyslet si nějaké vlastní pionýrské tričko. Bác ho! Vymyslel svůj originální návrh. My vám teď s tímhle skromným vedoucím přinášíme krátký rozhovor.

Jsi autorem nového návrhu na trička. Když jsi v nich v půlce dubna viděl na Kamínkách

všechny organizátory, co tě napadlo?

Když jsem domů dostal návrh černého trička, nelíbil se mi. Ale když jsem ho pak viděl v reálu na Kamínkách, tak musím říct, že je rozhodně hezčí, než to moje původní bílé s barevnou vlašťovkou. Líbí se mi mnohem víc.

Teď máš tedy obě verze. Kam všude tohle triko nosíš?

Do školy a hlavně na naše pionýrské akce, abych s ním mohl machrovat. (smích)

Mělo úspěch?

Rozhodně a líbilo se i v Praze na setkání ověřovacích týmů Klíčení. Poslal jsem elektronický návrh a do tří týdnů bylo tričko k prodeji na Kamínkách – šlo to fakt rychle. A z naší asi tak desetičlenné domažlické výpravy už ho má minimálně polovina.

Jak tě napadl tenhle návrh?

Mám kamaráda, který občas dělá trička na přání. No a někdy v únoru jsem si říkal, že už jsem si dlouho svoje vlastní tričko nevymyslel. A navíc jsem neměl žádné svoje vlastní s pionýrskou vlašťovkou...

Takže jsi mu řekl, co tam má být, a on ho dotvořil podle svého?

Nakreslil jsem mu návrh na papír, co a jak tam chci. On udělal dva návrhy a já si vybral.

Tahle trička členy Pionýra poměrně rozdělují – buď se líbí, nebo je lidé zatracují. Ti, kterým se nelíbí, mu vyčítají, že tam není nápis Pionýr. Uvažoval jsi o něm?

Zkoušel jsem ho tam dát, ale už mi to přišlo humpolácký. A hlavně – písmo, kterým je napsaný Pionýr, musí být specifický a nehodilo se k písmu, který jsem si vybral na zbytek. Tlouklo by to do očí.

Plánuješ i nějaká další trička?

Určitě, ale nevím, jestli i to příští bude s logem Pionýra. Na trička si potrpím a zvláště když ho mám jenom já.

To se ti ale teď trochu zkazilo, to už ti nevychází. Trička se prodávala na Kamínkách, připravuje se dotisk dalších...

Ne tak docela. Když vím, že jsem ho vymyslel a já ho měl první, bohatě mi to stačí.

Ptala se Mirka Tolarová

Sledujte pionýrský jarmark Emoška (e-moska.pionyr.cz), až tuto Mozaiku dostanete, nová trička již budou opět na skladě.

Projekt Klíčení je v plném proudu ověřování. Na těchto stránkách vás pionýrské skupiny a oddíly, které jsou zapojeny do projektu, seznámí s tím, co za uplynulý měsíc při ověřování dělaly a jak se jim práce líbila. Pro velký počet příspěvků uvádíme pouze výběr.

Mládátka a Zvířátka – Nejmladší

PS Tuláci, Klatovy Rodina a kamarádi

V březnu jsme se věnovali ověřování metodických listů, které se týkaly rodiny a kamarádů. Každá schůzka začala nejprve formou povídání o mezilidských vztazích, kdy jsme s dětmi seděli v kroužku, abychom na sebe lépe viděli a více se poslouchali.

První hra, kterou jsme si na březnové schůzce zahráli, byla „Místo po mé pravici je volné“. Hra spočívala v tom, že jedinec, který měl v kruhu po své pravici volné místo, řekl jméno kamaráda, kterého si přál mít vedle sebe, a svou volbu musel nějak odůvodnit. Ačkoliv padaly věty typu: „Chci Angelínku vedle sebe, protože je moje kamarádka“ a „Elišku bych chtěla vedle sebe, protože je hezká“, užili jsme si hru i my vedoucí.

Podobně vypadala další schůzka, kdy jsme se zabývali rodinou. V úvodu jsme si popovídali o možných členech rodiny a obeznámili děti s jim méně známými výrazy jako zeť, snacha, švagr.

Dobré spolupráce od dětí se nám dostalo při vyplňování pracovních listů. Musíme podotknout, že šikovný byl i náš autista Ríša. Práce sice vyžadovala více námahy a trvala déle, což jsme však očekávali, ale v pracovním sešitě se nám nakonec podařilo splnit všechny potřebné úkoly. Ke konci schůzky následovalo ještě krátké povídání o životech dětí ze sociálně znevýhodněných rodin a o dětských domovech. Děti se samy zamyslely nad tím, že by si měly vážit toho, co mají, a že ne všichni dostali takovou možnost a šanci.

PS Smog, oddíl Svišti Strašidelné divadlo

Počátkem března jsme byli na jarním táboře v obci Nové Křečany. Po celou dobu pobytu na táboře jsme hráli celotáborovou hru s názvem Tajemství skřítků a strašidylek. Celý týden děti provázeli patroni, na každý den jeden: Prostředlák strašidýlkový, Bambulák ušatý, Žabounek blátivý, Mnohoočka housenková a další. Aby děti získaly skřítky na svou stranu, měly za úkol zahrát divadlo, ve kterém se měly představit a získat tak důvěru skřítků. Pustili jsme se s dětmi do výroby masek a nacvičování divadla. Všechno se připravovalo tajně, aby skupinky vzájemně neodhalily své plány. Děti si šuškaly, nenápadně připravovaly kostýmy, neustále někam odbíhaly ... zkrátka byly samá tajemství. Konečně nastal večer a s ním i čas pro vystoupení. Děti do svého představení daly všechno, zahrály příběh s plným nasazením a díky tomu se jim skřítkové opravdu ukázali.

Šárka Zeusová

Putování se psem – Mladší

PTO Severka, Pionýr Řečkovice, Brno

Téma „Netradiční sporty“ jsme si vybrali, protože jsme pétanque a krocket s úspěchem zkoušeli už na našich akcích pro rodiče, takže se přímo nabízelo vyzkoušet, jestli to chytne i menší děti. A nebudu vás napínat – samozřejmě byli všichni nadšení. Přesto, nebo možná právě proto, že jsme obě hry hráli v takřka bojových podmínkách. Před klubovnou tma, sychravo, na zemi spadané listy... O to víc se týmy přetahovaly, kdo dřívě dopraví kouli do cíle. Přes několik menších potyček, kdy se týmy sobě navzájem pletly do cesty, se nám obě hry vydařily – a povedlo se dokonce neztratit žádnou kuličku, což považuji za vítězství největší.

Hanča Procházková

PS Kolo Koloveč Ve sportu je zábava

Venku svítí sluníčko, ale teploměr ukazuje jen 10 stupňů nad nulou. Nám to však nevádí, zahřejeme se při hře. A co máme připraveno? Pethokej. Po vysvětlení pravidel a vyměření hřiště nastupují hráči na čáry. Už při prvních zkušebních kolech je jasné, že to bude hra plná adrenalinu, akce a také, že Štěstěna se bude chvíli přiklánět na jednu či na druhou stranu. „Tak pozor!“ „Šest!“ Zazní z úst vedoucího. A z obou stran hřiště vybíhá hráč s tímto číslem. Uchopí do ruky připravenou PET lahev a snaží se, aby byl u plechovky stojící ve středu co nejdříve a mohl ji údery dostat za soupeřovu hranici. „Góóó!“ „Hurá!“ Hřmí z jedné strany, zatímco druhá se mračí. Ale za chvíli se situace otočí a vše je jinak. Inu, je to hra rychlá, výsledky jsou hned vidět a záleží, jak silného máte protihráče a jakou zvolíte taktiku. S výsledky jsou spokojeni všichni. Každý se snažil, co mohl, a užil si svoji chvíli úspěchu i prohry.

Magdalena Hergetová, Martina Bozděchová

Příběhy ze staré půdy – Starší

PS Vinohrady Ringet

Konečně přišlo jaro, a tak jsme mohli začít „klíčit“ venku. První hra, kterou jsme zvolili, byl ringet. Při studování pravidel jsme se dočetli, že jde o hru podobnou hokeji, při které nedochází tak často ke zraněním a je vhodnější i pro méně zručné a začínající hráče. Ringet se hraje s hokejkou bez čepele – hokejka vypadá jako tyč a místo puku se používá plastový kroužek. Ringet vznikl v Kanadě, kde je dnes registrovaných víc než 70 000 hráčů. V Evropě se nejvíce rozšířil v severských státech, hlavně Švédsku a Finsku.

My jsme neměli k dispozici žádné tyče, tak jsme se vydali do lesa na lov hokejek. Na hřišti jsme pak vytyčili hrací plochu a zápas mohl začít. Původně jsme chtěli hrát pár zápasů, ale děti se do hry opravdu vžily, a tak jsme hráli celou schůzku. V průběhu zápasů se ukázalo, že někteří si svou hokejku neulovili moc šťastně. Naše Danča například dohrávala poslední zápas s dvaceticentimetrovou hokejkou, ani to jí však nebránilo v útočných manévrech na branku soupeře.

Kača a Zubejda

PS Hrádek

Rozzářený „Muničák“ – víkendovka oddílů Rychlonožky a Lesníček

„Hurá“ křičí děti, když vidí přijíždět autobus, který je má odvést na víkend plný překvapení a nových zážitků z Hrádku do Strašic, přesněji do Muničáku, což je přebudovaný vojenský muniční sklad, kde má svoji základnu spřátelená pionýrská skupina Bílá Cerkev Strašice. Ještě před setměním si všichni stačili zahrát novou míčovou hru ragbičko. Zdravě vysportovaní účastníci očekávali nějakou dobrou večerí. A taky že byla! Když si všichni dosyta zaplnili břicha, čekala je tvůrčí díla. Překvapivě úspěšně všichni zvládli výrobky ve formě sádrových odlitků, které pak sloužily pro jejich výrobce jako magnetky a zároveň suvenýry z akce. Večer nebyl ještě u konce. Hrály se hry, nejuspěšnější byly „aktivity“. Ale to stále ještě nebyl konec. Venku byla tma a hvězdy vyšly dětem vstříc. Následovala hodinka určování souhvězdí, pracovalo se s hvězdnou mapou. Při uléhání bylo zkrátka o čem hovořit.

Sobotní den byl nabitý různorodou činností. Všichni museli pomáhat i při přípravě jídel a stolování. Dopoledne jsme pěšky a podle navigace GPS vyrazili do Strašic, ale pracovalo se i s mapou. Cíl výletu: Muzeum Brd. Povídání průvodce objasnilo dětem, v jaké oblasti se po celý víkend pohybují. Protože bylo krásné jarní sluníčko, byl návrat na základnu veselý. Celé odpoledne bylo předznamenáno výborným obědem. S neutuchajícím nadšením se všichni vrhli do plnění lístečkové hry. I když trvala delší dobu, nikoho neodradila od dokončení. Potom se chystal táboráček, díky němuž na všechny dýchla doslova táborová nálada. Pekly se špekáčky, říkaly se vtipy a došlo i na zpěv. V potměšle klubovně pokračovala druhá část večera. Opět došlo na společenské hry, při kterých bylo mnoho veselí a dobré nálady.

Nedělní ráno bylo opět plné sluníčka. Na účastníky čekaly míčové hry a barvení sádrových magnetek. Po obědě museli úplně všichni potvrdit, že jsou dobří táborníci. Ke slovu přišly kbelíky vody, hadry, košťata a smetáky. I když to hostitelé nepožadovali, vypukl velký úklid celého Muničáku. A pak? Vyhodnocení. A to nejen od vedoucích, ale i od dětí! Každý dostal pamětní list a po předání základny se opět všichni vrátili mikrobusem do Hrádku.

Bára Matějková

Osmá planeta – 15+

PS Šenov

„Za mlhou hustou tak, že by se dala krájet, a dost možná ještě dál, je rybníček ... tedy naše klubovna.“ Takhle nějak bych mohl začít vyprávění o našem posledním ověřování. Měli jsme docela štěstí, že si žádná aktivní požární hlídka nevšimla hustého dýmu, jenž se zuřivě snažil prorazit ze dveří, oken a všech štěrbin naší klubovny na čerstvý vzduch. Občas se z útrobu vynořilo i hluboké zadunění. Zkoušeli jsme totiž kouřové signály s troškou přidané improvizace. Dýmem naplněný tubus po zabušení do dna vypálil vstříc nepříteli (v našem podání zlověstně se šklebící domečky z karet) smrtonosný kroužek dýmu, který i na vzdálenost více jak deseti metrů dokázal přesně (s trochou praxe a jak u koho) sejmout cíl. Samozřejmě se nevině likvidování karet po chvíli zvrhlo v střelecké souboje jednotlivých členů týmu, dokud jim nedošla dýmová munice, ale všichni si to užívali.

Když ale pomyslím, že i přes ten hustý dým na nás nikdo nezavolal hasiče, tak jen doufám, že u nás nikdy nezačne hořet. Neb bychom mohli zuhelnatět nepovšimnutí.

V další části programu naši výrostci objevili magii. Zjistili, že i s obyčejnou krabicí, do které někdo udělal dírkou špendlíkem, můžou pořizovat krásné fotografie. Hlavně kluci byli nadšeni, jak se před nimi ve vývoje z bílé fotografie postupně vykreslují obrysy pořízených objektů. A když to nebylo podle jejich představ, běželi si udělat další snímek. Mimo pár dalších aktivit jsme zakončili den nakreslením komiksu. Měli jsme jednoduchý cíl: Karkulka – každý jedno políčko. Musím uznat, že pro některé bylo nakreslit jedno políčko komiksu dech beroucí výkon a že si při soustředění na kresbu museli vypomáhat i polovystrčeným jazykem v koutku úst. Nakonec jsme to zvládli a komiks byl na světě – podle mě bylo vzniklé dílo krajně originální, i když je fakt, že Karkulka asi během celého děje prošla pubertou a nějakou ošklivou nemocí, soudě podle toho, jak se lišila podání jednotlivých spoluautorů. Nafoceno, zhasnuto, klubovna zavřena – můžeme jít domů.

Věra Kubinová a Jan Gabzdyl

12 tržičtě nápadů a zkuŝenost

Zeptejte se jich!

Ta výzva patří vm a zeptat se máte dětí, kter vedete. Ovŝem dříve neŝ otázky poloŝete, ověrte si, ŝe znáte sprvn odpovědi. Například 1. květen letos přpad na ter. Proĉ je ten den volno, proĉ nejdou děti do ŝkoly a rodiĉe do práce – a proĉ je to Svtek práce?

O týden později je opět volno, protoŝe 8. je Svtek osvobozen. Kdo a koho osvobodil a proĉ? Byla př nějak světov válka, moŝn si někdo vzpomene. Bylo to uŝ v minulm století, to nás nezajímá – řeknou si, hlavně, ŝe je zase volno ze ŝkoly!

Ano, ŝijeme v míru, ale na cel planetě mr není. Psal jsem o tom v Trŝiŝt uŝ před dvěma roky, a nic se od té doby nezměnilo. Spŝ přbylo konfliktů a narstj jin problémy. I o těch bychom měli s dětmi mluvit. A taky by nás mělo zajímat, jak je to u nich doma. To, ŝe jsou otec ĉi matka nezaměstnan, sotva změníte. Ale děti jsou ĉleny pionrŝkho oddílu, kter vy vedete! Měli byste vědět a znát, jak ty vaŝe děti ŝij! Zeptejte se jich!

Hadŝi (scifiveta@quick.cz)

Mjov lsky a vrásky

Obĉas se stává, ŝe se najednou někdo z t vaŝ pionrŝk party zaĉne chovat zcela jinak, neŝ jak ho znáte. Zaĉne být „nedochvilnej, roztrŝitej, zkrátka divnej“. Zřejmě to m na svědomí příroda, kter po obvykle problmovm březnovm a dubnovm startu nabírá na rozkvětu. Mj je lsky ĉas! Tm chci říct, ŝe i vztahy mezi těmi naŝimi kluky a děvĉaty vypadj leckdy obdobně. Tomu holt ĉlověk nezabrání. Z leckter holĉcky se přes zimu vyklube pohledn dvĉina, zatímco kluk se zaĉne chlubit prvnimi vousisky. A je to tady!

Jenŝe vás to ani nenapadne a jen se divíte, ŝe dotedka prvotřdn pionýr nebo pionrka zaĉne lajdat docházku. Vlastně „takovej divnej“ mŝe být kde-kdo, věk ani pohlaví nerozhoduje. Nezřídka v cel oddíl dřív neŝ vy, ŝe někdo – v naŝem případě to byl inĉa Robin – je „zalskovanej“. Tvrd zásah nebo zesměŝnovn se nedoporuĉuje! Jak to vyřeŝili naŝi koumesov, jste viděli. Ony takov ty sázky, ŝe j ho – nebo ji – dostanu, jsou dosti ĉast. I kdyŝ nejsou vŝdy veřejn. To holt jednoho něco chyt okolo osrd a neubrzdŝ to. Nn to vŝdy mimo naŝi pionrŝkou

partu, ale přímo v jejím středu. I tady doporuĉuji, prosím, opatrn posunovat, jak jsem tu radu odchytil kdysi od svěho předchdce. Tak aŝ se nám ten můj vydaří!

Oddlk Boubín

Sami o sobě – a hned!

Právě skonĉila

zajmav akce vaŝeho oddílu! Třeba Den otevřených dveří, uklidili jste veřejn parĉk nebo pamětn desky a pomnĉky uĉastnk Květnov revoluce v roce 1945 nebo padlých ve 2. světov válce, proběhla veřejn sportovní soutěŝ, turnaj... Máte i spoustu fotek a hlavně zŝitk! Slyŝeli jste, co říkali uĉastnci i nvŝtěvnci, jak jste vzbudili pozornost veřejnosti.

Chce to jedno

a je to na vás! Sedněte a napiŝte ihned (!) zprávu pro sdělovc prostředky – od místního tisku a „radniĉnch“ novin, přes regionální deník do dalŝch tiskovin. Vyberte a přidejte zajmav akĉn fotky s popisky! Jak se pŝe zpráva nebo i reportŝ uŝ jste si v Trŝiŝt i v Mozaice přčetli a nejednou.

A nezapomeňte ani na Mozaiku a soutěŝ Sami o sobě!

Robin a Pta – „Ten Můj“

KRESLÍ: J. FILÍPEK – YEEP
PŝE: V. TOMAN – HADŤI

Jako Robinzoni**Klubovní varianta**

Na zeměkouli je stále hodně míst, kde člověk potřebuje k přežití nejen tělesnou a psychickou zdatnost, ale i potřebnou nezbytnou výzbroj a výstroj. Zkrátka, i dnes se může člověk nebo celá skupina stát Robinzoni.

A co když pro hru jako motiv dáte, že se vše odehrává na jiné planetě, kde je sice život, ale méně kyslíku?

Takovou situaci si navodíte námětem pro více či méně náročnou hru jak v klubovně, tak v přírodě. Hráči mohou jednotlivci nebo skupiny (družiny). Představte si, že jste vysláni na misi, při které se máte dostat na základnu Zeta. Jenže dopravní letoun vás pro technické potíže, dezorientaci nebo i havárii vyladil o mnoho kilometrů jinde. Naštěstí znáte směr, kterým se musíte vydat, a podařilo se vám zachránit řadu věcí, které jste s sebou vezli. Vaším úkolem je sestavit vybrané předměty podle důležitosti k překonání vzdálenosti a dosažení základny.

K dispozici máte:

- 1 krabičku zápalek
- 1 krabici koncentrované stravy
- 15 m nylonového lana
- 30 m padákového hedvábí
- 1 přenosné topidlo
- 2 pistole ráže 9 mm
- 1 bedna sušeného mléka
- 2 kyslíkové bomby po 50 l
- 1 hvězdnou mapu
- 1 nafukovací člun automaticky plněný CO₂
- magnetický kompas
- 2 l pitné vody
- signální patrony
- 1 kufřík první pomoci s injekčními stříkačkami
- 1 vysílačka/přijímačka na solární baterie

Ať jednotlivci nebo skupiny sestaví podle své představy seznam předmětů, které by s sebou vzali, a to podle důležitosti! Nemusí využít všechno, hlavně však nevynechat to nezbytné!

Jednotlivé seznamy pak společně posoudíte a (ne)shodnete se, proč

právě tyto věci. Bude zajímavé vidět, jak rozdílné mohou být názory, nebo naopak, jak se shodujete. Můžete proto vypracovat jednotný seznam, se kterým by souhlasili všichni. A dohodnete se, proč by tyto předměty byly rozhodující.

Přírodní varianta

Pro vícedenní výpravu nebo hru na táboře si můžete upravit seznam potřeb, které by si Robinzoni měli vybrat. Půjdou jednotlivě nebo ve skupině? Bude záležet na tom, jakou trasu pro přesun určíte, čili jaké překážky a úkoly budou na Robinzoni čekat. Třeba překonat mělký vodní tok, vyšplhat na skalku, překonat rokli, najít studánku a načerpat vodu – do čeho nebo kam a jak... Budou potřebovat mapu nebo půjdou podle náčrtku? Nachystáte jim nějaké překvápko či zádrhel? Motiv pro hru si upravte podle svých potřeb. Vsaďte i na fantazii dětí!

Klíčník

Co když se to stane?

Určitě se vám to občas stává!

Dostanete se do nějaké nečekané situace a najednou nevíte, jak dál, zmatkujete... Zkrátka, trapas jako hrom!

Trénujte! Připravujte se – a připravujte na to i děti z oddílu. Zahrajte si takové malé etudy, čili cvičné situace. Vymýšlet si je můžete sami, ale ještě lepší to bude společně s dětmi.

- Jste v restauraci a nechutná vám jídlo. Jak spolu budete mluvit coby host a číšník?
- Kupujete si ovoce a vidíte, že vám prodáváč do sáčku přidal i namačkaný plod.
- Jedete v autobusu, přijde revizor a vy nemůžete najít jízdenku.
- Nemáte domácí úkol a musíte učíteli vysvětlit, proč.
- Chcete nastoupit do autobusu a kdosi vám brání ve vstupu.
- Jste nájemník a soused vás přišel požádat, abyste nedělal hluk, ale vy ho neděláte.

- Na ulici vás neznámý člověk obviní, že jste mu odcizil peněženku.
- Chcete navázat kontakt s dívkou/chlupcem, protože se vám líbí.

Situace, které si připravíte, napište 2x na papírky, ty dejte do osudí a každý si vždy situaci vylosuje. Vzniknou tak dvojice, které pak situaci přehrají. Na přípravu dejte vždy 5-10 minut.

Když dvojice svoji etudu přehraje, společně zhodnotíte, jak si kdo vedl. Zda byl přesvědčivý, bojácný, zbytečně nešikovný, hrubý, měkký, diplomatický, sobecký atp. A třeba doporučí, čeho se držet v budoucnosti.

Kdo je kdo

Možná máte v oddílu rodilého detektiva, psychiatra či jiného odborníka.

Jak to odhalíte? Docela prostě – hrou!

Opět to budou hrané etudy pro dvojice. Každému z páru potají sdělíte, jakou roli bude hrát. Má se podle určitého zadání prosadit a držet se ho stůj co stůj, bez ohledu na vytáčky a tvrzení

či taktiku toho druhého! Podstata hry spočívá v tom, že oba „naprogramujete“ podobně – tak třeba:

- Jeden hráč je policista a potká zloděje, který právě vyloupil obchod. Ten bude naopak předstírat, že policistou je on! Půjde o to, aby skutečný policista falešného usvědčil a zatkl.
- První hráč je psychiatr a potká člověka, který naopak z léčebny utekl a předstírá, že je on psychiatr. Úkolem lékaře je dostat pacienta zpět do léčebny.
- Dívka potká neznámou, která jí začne přesvědčovat, aby si od ní koupila nějaké kosmetické prostředky, že je dealerkou. Tou však je právě první dívka, zatímco druhá podvádí.

Tak si můžete vytvořit řadu situací, ve kterých oba hráči mohou využít svou výmluvnost, ale i znalosti, aby prosadili své zadání. Jde o to nepodlehnout brzy a rychle, naopak vydržet a prosadit se.

Hledači pokladů

V sobotu 17. března se habartovští pionýři vydali do GeoWest parku Černava u Nové Role na svou akci nazvanou „Hledači pokladů“. Vyrážíme ráno v sedm hodin autobusem do Sokolova, odtud vlakem do Varů a poté do Nové Role. V Sokolově máme čas si odlovit naše dnešní první poklady a pak si už jen krátíme čekání na jednotlivé spoje hrou na Žabičky. Ve Varech si také odlovujeme jednu „keš“. Zapojili jsme se totiž do celosvětové dobrodružné hry nazvané Geocaching, která spojuje turistiku, sport a internet, v níž prostřednictvím GPS navigace hledáme schované poklady, zvané keše. V Nové Roli nabíráme směr ke GeoWest parku. Po dvou kilometrech přicházíme na kraj lesa a zde začíná hlavní část naší výpravy. Naplánovali jsme si desetakilometrovou trasu, na které se skrývá celkem 16 pokladů. Celou cestu jdeme nádherným lesním terénem. K pokladu si vždy jen odbočíme směrem, který nám ukazuje GPS navigace. Většinou jsme úspěšní a po krátkém hledání poklad nalzáme. Několikrát nám ale dá poklad pěkně zabrat. Jednou musel jeden z nás vylézt na strom a zde ve svazku asi sto klíčů najít ten správný k otevření schránky s pokladem - asi na sedmdesátý pokus. Takto řešená schránka se nám líbila zatím nejvíc. Jednou jsme schránku s pokladem vůbec nenalezli. K večeru se vracíme zpět. V Sokolově jsme si odlovili ještě jeden poklad a už cílí znavení a plní nových zážitků jedeme domů.

Anna Kováčová, PS des. St. Roubala, Habartov

Habartov

Vandalství

Hrádek u Rokycan

V sobotu 14. 4. 2012 proběhla likvidace pionýrské chatky v lese za Hrádkem, kde 2. 4. 2012 řádil žhář.

Byla to smutná práce, ale vše je sklizeno. Po jednání vedoucí skupiny na Radě města padlo rozhodnutí. Bylo vyhlášeno výběrové řízení na firmu, která postaví novou pionýrskou chatu. Výstavbu bude financovat pojišťovna. Na vybavení si musí sehnat prostředky pionýři.

Vlasta Vasková, Pionýr Hrádek

HOP pokořil Prahu

Při jarních prázdninách se v Hrádku děti nenuřily. Členové pionýrského Hrádeckého oddílu policie (HOP) se ve středu 14. 3. vydali do Brdských lesů.

Trasa vedla z kopce do kopce a hned na první zastávce mohli účastníci sledovat stádo 12 laní, přebíhající dopadovou plochu pod Palciřem. Po vyšplhání na Palciř si mohly děti prohlédnout zbytky po armádě – starou vybuchlou municí. Cestou také potkaly velkou bachyni i s malými selátko. Všichni pokračovali směrem k Padrťským rybníkům, vystoupali do výše 862 m n. m. na vrch Praha k meteorologickému radaru. Poslední kopec před dosažením cíle byl velice náročný a všichni jej zdolali takřka po čtyřech. Ale výsledek stál za to. Čistý vzduch, zápis do vrcholové knihy jako oddíl HOP a zbytky sněhu, někde až 30 cm, které sváděly ke koulovačce.

Pod radarem si účastníci vychutnali opečené špekáčky a pak pokračovali ke starým německým vysílačkám z II. světové války. Odtud už cesta vedla do cíle výletu.

Honza Vaníček, pionýrský oddíl HOP, Hrádek

Andrej Murkin

O Jineckého pěšce soutěžily i „mateřinky“

Jince

Šachový kroužek při PS Jince má už za sebou pěknou řádku turistických, kulturních i sportovních akcí. Vedou však šachy. Na 26. ročník turnaje pro mládež do 15 let O Jineckého pěšce 2012 přijely opět soutěžící z regionu, ale i z Plzeňského kraje, Prahy a nechyběly ani ruské děti.

V příjemném prostředí Posádkového domu armády se dařilo domácím i zahraničním účastníkům. Zvítězil podruhé Tomáš Zadina ze Šachového oddílu TJ ČSTV Jince. Se stejným počtem bodů (6,5 ze 7) obsadil stříbrnou příčku favorit a loňský vítěz Michal Břidický, zastupující Šachový klub Pyrit Příbram. Nejúspěšnějším hráčem z jiného regionu byl Jiří Dlouhý ze Sokola Kobylisy. Se 4,5 body obsadil 7. místo.

Stejného zisku dosáhl i Andrej Murkin, reprezentant Střední školy při velvyslanectví Ruské federace v ČR, který se tak se svým 8. místem stal nejúspěšnějším zahraničním účastníkem. Ze stejné výpravy je jistě velmi spokojená se svým výsledkem Rita Slukina, která obsadila se 4 body 11. místo. Po napínavém boji obdržela pohár a cenu pro nejúspěšnější dívku. Jen o půl bodu v pomocném hodnocení překonala Dominiku Králíkovou z Pyritu.

Mezi soutěžícími se objevilo i několik žáků mateřských školek. Nejmladší dívkou byla Tereza Lísková (Pionýr), která získala 4 body a nejmladším chlapcem Matěj Horešovský (2,5 bodu), který přicestoval až z Oseku u Rokycan. Od loňského roku se těší velkému zájmu i doprovodné soutěže, o které se opět postaral vedoucí PS Václav Zeisek starší.

Nad akcí převzal již tradiční záštitu městy Jince, reprezentovaný starostou RSDr. Josefem Hálou (KSČM), a podpořili ji (většinou poskytnutím cen) PS Jince, 13. dělostřelecká brigáda „Jaselská“, Kulturní středisko Jince, Česko-ruská společnost, Klub českého pohraničí, z dalších příznivců např. zástupkyně šéfredaktora časopisu Československý šach Růžena Příbylová a Monika Hoření z deníku Haló noviny.

Miroslav Maršálek, PS Jince

Ringo se skauty

Dolní Slivno

Ve spolupráci se Skautským střediskem Štětí jsme 10. 3. uspořádali turnaj v ringu.

Odehrál se v tělocvičně 3. ZŠ ve Štětí. Kvůli malé účasti se týmy nedělily na kategorie a turnaj jsme hráli na dvě kola. Po odehrání obou kol se sečetly body a mohlo se jít vyhlášovat. Po sečtení bodů si náš oddíl odvezl domů zlato a stříbro. Zlato vyhrály naše holky. Stříbro získali vedoucí.

Turnaj chceme uskutečnit i příští rok a doufáme, že bude větší účast.

Kamila Podolská, 1. PTS Táborník, Dolní Slivno

Člověče, nezlob se!

Kopřivnice

Sobotního sychravého rána posledního března bylo vysláno družstvo Šedých myšek na kolbiště do nedaleké Ostravy, aby zde porovnálo své síly s dalšími protivníky v turnaji Člověče, nezlob se!

Po příjezdu naší výpravy „8 statečných“ na Bajkalskou jsme se zaregistrovali a začlenili mezi 40 bojovníků ze tří PS. Všichni obdrželi svoje startovní číslo, následovalo losování a rozdělení gladiátorů do jednotlivých hracích arén.

Průběh bitev byl krutý a nelibostný a v některých případech došlo i na vyhazování vlastních figurek. Turnaj se chýlil pomalu ke konci a zbývali už jen čtyři nejstatečnější, kteří se probojovali až do finále. Naše výprava zde měla dva zástupce, kteří ji hrdě reprezentovali, avšak nakonec se rozhodli, že vítězství přenechají jiným a odjedou se třetím a čtvrtým místem.

Lubomír Chalupa, PS Kopřivnice

Pohádková noc 2012

Zborovice

Páteční večer se pomalu nachýlil, začíná poslední březnový víkend a s ním i naše Noc s Andersenem. Již popáté ji ve Zborovicích pořádá naše PS. Malí nocležníci se spacáky a batůžky se pomalu scházejí a úderem osmnácté hodiny začínáme!

„Máte rádi pohádky? Které znáte? Víte, kdo je napsal? ...“, začalo povídání, hraní, tvoření i soutěžení. A protože mnohé malé účastníky čeká první noc bez maminek, je potřeba, aby nás všechny někdo pohlídal. Vznikají strašidylka všech tvarů a velikostí (jejich základem je obyčejný kelímek na pití).

„Aby naše strašidylka věděla, kde jsou a koho mají hlídat, půjdeme s nimi na malou procházku!“ Skupinka více než čtyř desítek účastníků se vydává na výpravu naší obcí. Zvuky, které se linou cestou, nenechají nikoho z obyvatel na pochybách. Strašidelná výprava právě prochází! Setmělé ulice i vítr, který hlasitě hvízdá v uličkách, jsou jako stvořené pro připomenutí pověstí, jež se k obci vztahují. Povídáme si o studánce Hejtmance, o ohnivém kočáru, o zlém pánovi. A k našemu překvapení děti pověsti docela znají. Výprava končí před školou, kde vzniká letošní „strašidelný strom pohádkovník“.

A pak hledáme správné odpovědi v pohádkovém kvízu, vyprávíme si o Jiřím Trnkovi a animovaném filmu vůbec, připomeneme si Boženu Němcovou a společnými silami se pokoušíme v družinkách dát do pořádku dvě její pohádky, které skřítek Popleta pěkně pomíchal. V knihovně vyhledáváme naše oblíbené knížky, čteme si v nich a pak je představujeme ostatním kamarádům. Pokoušíme se připojit na chat, ale v letošním roce se to ne a ne podařit. Vzdáváme se a raději přidáváme další hry a soutěžíme v poznávání pohádkových písniček. Nějak rychle ten čas utíká, těm nejmenším se tak trošku klíží očka, je čas najít si svůj spacák a nechat si některou z pohádek zdát.

Ale spát se chodí přece až po Večerníčku! Tak jsme si stejnojmennou písničku společně všichni zazpívali za doprovodu kytary. A prvním spáčům se do snů pomalu vkrádalo vyprávění o docela malých tvorečcích – Broučcích.

„Dobré ráno, snídaně čeká!“ Některým se z teplého pelíšku moc nechťelo, ale vánočka na snídani nakonec přesvědčila všechny spáče. „Šup, šup, ať to lítá, nebo zajíčky nestihneme!“ Sbaleno, a zatímco většina vedoucích už uklízí, vznikají v andersenské dílničce velikonoční zajíčkové. Kolem půl desáté svačíme, ale to už se trousí první rodiče, aby si své ratolesti odvedli domů. „Ještě můj strašidlák“, ozývá se před školou a rodiče postupně odstrojují strašidelný strom.

Sbaleno, uklizeno, všechna „strašidylka“ se rozešla do svých domovů a kromě společných zážitků si domů odnášela také přívěsek – pionýrského pejska. Někdo je přece musí hlídat, ne?

Zuzka Sakařová, Mláďata Zborovice

Vznikající skřítkové

RVVZ Vysočina 2012

Žďár nad Sázavou

Nové zážitky, zkušenosti, nápady, myšlenky, přístupy. Desítky dobrovolnických organizací. A jeden cíl – sdělit si, co děláme dobře, v čem jsme možná lepší než ostatní a jak se navzájem inspirovat v tom, co všechno můžeme dětem a mládeži nabídnout. O tom všem byla letošní RVVZ (regionální velká výměna zkušeností) ve Žďáru nad Sázavou.

Díky mnohým aktivitám jsem se seznámila s partou pionýrů z Hamrů nad Sázavou. A právě ti mě pozvali na jejich regionální RVVZku.

Ubytovala jsem se s další stovkou účastníků ve zdejší škole a ihned zamířila na první workshop o dobrovolnictví mimo Evropu, konkrétně v Keni. Odtud jsem se přesunula do Anglie. RVVZ se totiž účastnila skupina Londýňanů v čele se sympatickou Lindou. Vyměnili jsme si pár energizerů, seznamovaček a poté se program lehce rozpadl a my se začali bavit i bez pomoci lektorů.

V průběhu víkendu jsem absolvovala dva workshopy, které mě trochu nadzvednuly ze židle. První z nich nesl název „Peníze, kde ležíte“. Zúčastnění z velké části přicházeli z jiných neziskových organizací a dívali se na nás (tedy vlastně na mě) skrz prsty za negativní postoj ke všemu politickému a za nechuť čerpat finance přímo od politických stran. Druhým, z mého pohledu méně vydařeným, workshopem byla Výchova vs. výplň volného času? Ze začátku slibný název se zvrhнул ve snahu přijít během hodiny na nový, neotřelý koncept výchovy dětí a mládeže. Já ale měla pocit, že to všechno děláme už hezky dlouho, a tak jsem byla zklamaná.

Všechno mi nahradily workshopy zaměřené na práci se slepými a hluchoněmými lidmi. Měli jsme možnost vyzkoušet si jednoduché pomůcky každodenní potřeby (které vůbec jednoduché nebyly), chůzi se slepeckou holí a spoustu věcí, které pro nás znamenaly nepřekonatelnou překážku.

I v příštím roce budu určitě napjatě sledovat stránky, aby mi neuniklo přihlašování na super akci.

Tamara Kunčarová, PS Kopřivnice

Zaujaté publikum

Všechno nejlepší!

- 1. 5. slaví své 50. narozeniny Nataša Volfová ze 14. PS Tábor (Jihočeská KOP).
- 10. 5. slaví své 60. narozeniny Blanka Holopírková z PS Rak Rakovník (Středočeská KOP).
- 14. 5. slaví své 55. narozeniny Ivan Novák ze 43. PS Brno Vinohrady (Jihomoravská KOP).
- 17. 5. slaví své 50. narozeniny Ing. Jiří Vysoký z PS Náchod (KOP Královéhradeckého kraje).
- 21. 5. slaví své 55. narozeniny Helena Weigelová ze 154. PS Papsek (Pražská OP).

Všem gratulujeme a přejeme i do dalších let to nejlepší!

V předminulém čísle Mozaiky jsme se prostřednictvím „Vět z ústředí“ zmínili o vloupání do našeho objektu na Komenského náměstí v Lounech. Kdo by tehdy tušil, že příběh bude mít pokračování – a nejen v Lounech...

Kriminální historka z Loun

Jen co se víkend s víkendem sešel, nebyla o další dobrodružství nouze. Do jednoho ze sousedních objektů se v noci ze soboty na neděli vloupal neznámý pachatel, který však byl při svém činu překvapen majiteli domu. Muž se dal na útěk přes zadní dvory domů, přičemž musel zdolávat tři až tři a půl metrové ploty (navíc s ukradeným notebookem v podpaží). Nicméně ani okradený majitel se v překážkovém běhu nenechal zahanbit (adrenalin zřejmě učinil své...) a pachatele statečně pronásledoval. Když se muž dostal do dvora našeho objektu, zřejmě ho napadlo, že by se dala využít ústupová cesta, kterou si před týdnem připravil pomocí sekerou rozštípaných dveří (proto máme konspirační teorii, že jde o stejného pachatele) a rozhodl se utéci svému pronásledovateli skrz vnitřek domu na hlavní ulici. Dveře však již byly samozřejmě zabezpečeny – tak co dál? Je v pasti? Nikoliv, kousek vedle se ve svitu měsíce leskne prosklené francouzské okno... Nelenil, rozbil sklo a vnikl dovnitř. To ovšem ještě netušil, jak si naběhl... Současný nájemce totiž – kromě toho, že rozbít dveře ihned zabezpečil – domluvil, až do úplného zabezpečení objektu, noční hlídání. Hlídku sestávající se ze tří mladíků, probudil nejenom dupot

na dvoře, funění, zkoušení dveří, ale především následné sypaní skla... Když pachatel zjistil, že padl do pasti, proběhl vzorkovou prodejnu současného nájemce a elegantním obloukem proskočil zavřeným oknem na hlavní ulici. V patách mu následovali jeho neúnavný pronásledovatel a trojice „hlídacích“ mladíků – jeden s brokovnicí, druhý se sekerou a třetí s dálkovou svítilnou. Nutno podotknout, že mezitím majitelka z vyloupeného domu zavolala policii, která vyrazila na místo činu. Rovněž tak mobilem informovaný současný nájemce, který se řítí nočními ulicemi, přičemž ho za nepovolenou rychlost a telefonování za volantem zadržela městská policejní hlídka. Nájemce jenom křikl, že mu někdo vykrádá prodejnu a ujížděl – i s hlídkou v závěsu – k našemu objektu, ze kterého právě vyskakovali ozbrojení mladíci... To, že nebyli zadrženi místo lupiče, kterému se mezitím podařilo i s notebookem upláchnout, tak trochu zhatilo gradaci celého příběhu, nicméně jsme rádi, že se vše obešlo bez újm na zdraví či životech.

Iva Šafaříková

Kriminální ústředna oznamuje: krade se i v Tisí...

V pátek 21. 4. byla správci objektu Tisá nahlášena krádež materiálu z objektu. 22. 4. byla provedena prohlídka objektu se závěrem, že nedošlo k násilnému vniknutí do objektu Lípa nebo Lipka. Zbytkový materiál stavební firmy, která prováděla rekonstrukci objektu Lípa, nebyl z objektu odvezen, byl ukraden ze zamčeného objektu bez poškození vnějších otvorů. Proto byl u objektu Lípa vyměněn zámek. Materiál, který byl ukraden, nebyl v majetku organizace Pionýr, proto byla jeho ztráta ohlášena a konzultována s majitelem firmy, která prováděla rekonstrukci objektu Lípa. Organizaci Pionýr nevznikla

žádná škoda. Správce objektu požádal Polici ČR, místní oddělení Liboucheč, aby prováděla častější vizuální kontroly objektu.

Petr Halada, správce objektu

Krátce z ústředí:

- Ústředí Pionýra na jaře pravidelně navštěvoval auditor. I když šťoural důkladně, razítko nám nakonec dal.
- Irena Černá zásobuje pracovníky ústředí ovocným salátem, aby jim doplnila vitamíny.
- Předseda Pionýra despoticky zakázal chov králíka na ústředí.
- Stánek E-mošky měl na Kamínkách úspěch – skoro nic nezbylo.
- O čističku odpadních vod ve Skokovech se dobrovolně starají místní obyvatelé.
- Na chodbě před kanceláři Ústředí Pionýra jsou krásné nové nástěnky.
- Pionýrský internetový jarmark E-moška prochází inovacemi.
- Iva Šafaříková (182 cm) je už velká holka – zjistila, jak chutná zelená... (nic moc)
- Zuzka Daňhelková se raduje, že díky kontrole z MŠMT máme po dlouhé době zase uklizenou zasedačku.

S nadhledem

Letadlem letí Čech, Rus a Američan. Přijde letuška, kouká na ně a říká: „Už zase vy tři?!“

K očnímu lékaři si přijde pán stěžovat, že špatně vidí na dálku. Lékař ho pořádá, aby si stoupl k oknu a podíval se k obloze, a ptá se: „Co vidíte?“ Pán mhouří oči a povídá: „Slunce.“

Na to lékař nevěřicně zakroučí hlavou a říká: „A kam sakra ještě dál byste chtěl vidět?!“

Potkají se dvě kamarádky, vymění si pozdravy a jedna se ptá: „Tak co, jak se všichni máte?“ „Jde to, akorát manžel leží...“ „Šmarja, co mu je?“ „Ale nic, je líněj.“

Na návštěvě se jeden kamarád druhého ptá: „Co jsi dostal k narozeninám?“ Druhý odpoví: „Vidíš pod oknem to Porsche?“ „Super!“, žasne první. „Tak v takový barvě tepláky...“

„Mami, jsem jedovatá?“ ptá se malá zmije své matky. „Ano, proč se ptáš?“ „Protože jsem se právě kousla do jazyka.“

Dobrodružství na míru

Otevřené klubovny se rozbíhají – první vlna informační kampaně je již za dveřmi!

Čas opravdu letí... a zatím víceméně teoretická etapa projektu Otevřené klubovny, se nám přehoupala do etapy

praktické v podobě první vlny informační kampaně, která proběhne především v rámci Bambiriády.

Základní shrnutí aneb opakování je matkou moudrosti...

Co jsou „Otevřené klubovny“?

Součástí programu Dobrodružství na míru – nabídka aktivit pro děti a informací pro jejich rodiče, prezentace činnosti v oddíle / klubu / PS i v Pionýru celkově. Záleží jen na vás, jestli to bude pohádkový les, deskové hry, či cokoliv jiného.

Kdy to vypukne?

Příprava se již rozběhla, samotná akce proběhne ve dnech 8. – 16. září 2012, není ale podmínkou otevřít klubovnu po všechny dny, stačí se s vaší aktivitou vejít do tohoto rozmezí.

Koho se to týká?

Nás všech! I když máte třeba dětí dostatek, můžete se zapojit do společných akcí na kraji, pomoci s Bambiriádou atd.

Jak se přihlásit?

Na adrese www.dobrodruzstvi.info najdete nejen přihlášku, ale i další podrobnosti o akci.

**DOBRODRUŽSTVÍ
NA MÍRU**

PS a oddíly, které se Bambiriády neúčastní, žádáme, aby se přihlásily s datem jiné větší akce, kterou plánují – např. v souvislosti s dětským dnem apod., a propagační předměty ke „klubovněm“ jim budou zaslány tak, aby byly již na těchto akcích k dispozici.

Přihlašování pokračuje – k 31. 3. byla vyhodnocena první etapa přihlašování, nutná pro plánování a jednání o podpore, záštitách a podobně. Pokud jste se však rozhodli zúčastnit se projektu až nyní, stále ještě máte možnost se zapojit – na internetové adrese www.dobrodruzstvi.info, kde kromě přihlášky najdete i základní informace o akci a krátký dotazník, pomocí kterého se můžete s ostatními podělit o své zkušenosti s akcemi pro veřejnost.

Dotazy

Máte-li nějaké dotazy, směřujte je přímo na Ivu Šafaříkovou – iva@pionyr.cz. Informace najdete na www.dobrodruzstvi.info.

Významné dny

Květen je měsíc bohatý na významné dny i výročí. Opomenout bychom jistě neměli den matek (letos vychází na 13. 5.), jako každý měsíc se ale nabízí i dost mezinárodních dnů, které stojí za pozornost – zde je opět jen výběr.

2. květen – Světový den ptačího zpěvu

Roku 1979 přijalo Evropské společenství legislativu na ochranu ptactva. Den ptačího zpěvu se začal slavit o pět let později, tedy roku 1984. Probíhá pod záštitou Bird Life International (mezinárodní organizace pro ochranu ptáků).

13. květen – Světový den koktejlu

Historie tohoto dne sahá více než dvě století zpět. Dne 6. 5. 1806 se objevilo v jednom americkém týdeníku slovo cock tail. O 7 dní později, tedy 13. 5., byla zveřejněna udivená reakce čtenáře, který se ptal na význam toho prapodivného slova. A právě na výročí čtenářovy reakce se roku 1999 poprvé slavil Světový den koktejlu. U jeho

zrodu stál Alexandr Mikšovic, náš přední odborník na mixologii. Od té doby se den koktejlu pomalu dostává do podvědomí českých barmanů.

17. květen – Mezinárodní den boje proti homofobii

Vznik tohoto významného dne inicioval francouzský akademik a aktivista Luis-Georges Tin. Lidé poprvé slavili tento den roku 2003 jen v Kanadě, o dva roky později si ho připomínali lidé ve 40 zemích světa. Až roku 2008 se u nás uskutečnil v rámci tohoto dne Běh proti homofobii. Od roku 2009 se používá i název Mezinárodní den proti homofobii a transfobii (transfobie je strach či nepřátelství vůči transsexuálům či bisexuálům). A proč zrovna 17. 5.? Tohoto dne (roku 1990) byla homosexualita vyškrtuta z Mezinárodní klasifikace nemocí WHO (Světové zdravotnické organizace).

Čtvrté pondělí v květnu – Mezinárodní den mléka

Poprvé jej vyhlásila roku 1957

Mezinárodní mlékařská federace (IDF). Tento den má poukázat na důležitost mléka a mléčných výrobků pro lidský organizmus.

25. květen – Mezinárodní den pohřešovaných dětí

Tento významný den vznikl roku 1986. Tehdy se totiž 25. 5. v USA ztratil šestiletý chlapec. Místní organizace se kvůli němu spojily a začaly se problematice ztracených dětí intenzivně věnovat. Symbolem tohoto dne je modrá pomněnka – v květinové řeči totiž říká „Nezapomeň na mě!“.

25. květen je také **Dnem Afriky**.

30. květen – Evropský den sousedů

Vznikl roku 1999 v Paříži, poprvé ho lidé v ČR slavili roku 2006. Cílem svátku je sblížení lidí žijících v jednom domě, v jedné ulici, v jedné čtvrti. A také to, aby se lidé více zajímali o své okolí.

Na 30. května připadá i už ne tak veselý **Evropský den melanomu**.

Afrikou ... po stopách Livingstona

Představování vydaných etapových her a vybraných námětů a ukázek z nich pokračuje hrou nazvanou Afrikou ... po stopách Livingstona.

Připomínáme, že všechny hry si můžete stáhnout v Servisu Pionýra (Ke stažení – publikace).

Ve hře Afrikou ... po stopách Livingstona se děti vydají na výpravu do míst, kam se málokdo z nás skutečně podívá. Očekávají je nástrahy a dobrodružství černého kontinentu, lov, černá magie, šamani, nemilosrdné zákony přírody... Exotická atmosféra Afriky, včetně kmenových zvyků, tanců, řemesel a her, bude jistě neopakovatelným zážitkem i pro zkušenější táborníky.

Hru vytvořily Veronika a Kristýna Markovy a kolektiv 52. PS Slunovrat – v soutěži získala zvláštní ocenění mimo jiné za účast skutečných Afričanů, kteří dětem nejen vyprávěli o životě v Africe, ale mohli je například naučit i tamní hry a tance.

Staré africké dětské hry

Po konzultaci s našimi africkými přáteli jsme dali dohromady čtyři hry, o kterých jsme si mysleli, že je děcka zatím nikdy nehrála a jsou dost povedené. Napřed jim je všem dohromady ukázali Glorie s Victorem. Potom se děcka po družinách rozešla na stanoviště a měla cca půl hodiny na to, aby si hru vyzkoušela.

První z nich byla hra s kamínky – **Kazadurej**, která se stala asi nejoblíbenější, děti ji hrály i ve volném čase a skládala se z ní zkouška. Hraje se na pískovém plácku s pěti kamínky velikosti tak 1,5 cm x 0,5 cm (podle velikosti rukou dětí). Má několik fází: všech 5 kamínků je v dlani, vyhodíme je do vzduchu, ruku obrátíme a na hřbetu ruky nám musí zůstat minimálně jeden kamínek. Ten pak zase vyhodíme zpátky do vzduchu a musíme ho chytit do dlane.

Pět kamínků rozhodíme do písku a vybereme si jeden do dlane. Potom musíme vždycky kamínek vyhodit do vzduchu, mezitím sebrat jeden z těch, co zůstaly v písku, a chytit zpátky do dlane i ten letící. Chycené kamínky si děcka můžou odkládat, aby měla volnější dlaň, v Africe se hraje se všemi. Pět kamínků rozhodíme do písku a vybereme si jeden do dlane, aby vždy zůstaly dva a dva co nejbliže sobě. Kamínek v dlani vyhodíme do vzduchu a mezitím musíme stihnout sebrat dvojčku kamínků a chytit zpátky letící kamínek.

Pět kamínků rozhodíme do písku a vybereme si jeden do dlane, aby vždy zůstaly jeden a tři co nejbliže sobě. Kamínek v dlani vyhodíme do vzduchu a mezitím musíme stihnout sebrat trojčku kamínků a chytit zpátky letící kamínek. Potom takhle sebereme i ten zbývající kamínek.

Autoři: Veronika a Kristýna Marková a kol., 52. pionýrská skupina Slunovrat

Pět kamínků rozhodíme do písku a vybereme si jeden do dlane. Z jedné ruky uděláme domeček, takovou jeskyňku, do které se budou strkat kamínky. Kamínek v dlani jako vždy vyhodíme do vzduchu a mezitím musíme stihnout strčit jeden z kamínků do domečku a kamínek zase zpátky chytit. Tak to uděláme se všemi a nakonec musíme kamínek opět vyhodit, posbírat do dlane všechny z domečku a kamínek zase chytit.

Královská etapa – už jen potvrzujeme, že jsme dobří. Jeden z těch kamínků, co máme v dlani, vyhodíme, tou samou rukou uděláme ukazovákem do písku čáru a zase ho chytíme zpátky.

Další hra se podobala naší vybíjené, ale byla o něco zajímavější. Její jméno bylo něco jako **Makarika**. Děti se rozdělily na poloviny. Jedna hrála uvnitř pískového pole o velikosti cca 5x3 metry. Úkolem skupinky, která byla uvnitř, bylo co nejrychleji naplnit lahev, která byla uprostřed pole. Skupinka, která byla na okraji pole, si přehazovala balon. Tak jako ve vybíjené si musela napřed třikrát nahrát, potom už stačilo jenom jednou a mohla vybíjet. Pokud někoho vybil, tak odcházel z pole.

Hráči uvnitř jim míč mohli chytat a házet co nejdál. Hra končila tím, když byla lahev naplněna, to se stopnul čas a role se vyměnily.

Další hru jsme si pracovně pojmenovali **Undoš**. Název pochází od počítání z portugalského UN-DO-TRE. Děcka stojí v kroužku a jeden je uprostřed. Vybere si vždy jednoho, kterého vyzve na souboj. Oba začnou různě poskakovat, aby svými pohyby zmátli protihráče (Afričané spíš tančit – my jsme začali poskakovat) útočník u toho říká UN-DO. Útočník pak najednou vykročí jednou nohou, řekne TRE a zastaví se. Pokud ten druhý proti němu zarazí vykročí stranově stejnou nohou, ubránil se útoku a má bod, pokud vykročí opačnou, bod má útočník. Hraje se do tří. Vyhraje-li útočník, stoupne si do kolečka a vyzývat musí dál poražený.

Poslední hra se podobala naší dětské hře o krvavém dědkovi, v Africe je to **Na vlka a lišku**. U nás stojí děcka kolem krvavého dědka a děti v kolečku se ptají: co jí – lidské maso, na čem spí – na lidských kostech, čím se přikrývá – lidskou kůží, co snídá – lidskou krev a kdy si pro nás přijde – to pošeptá jednomu z dětí. Ostatní se začnou točit v kruhu a říkat říkanku, první hodina odbila – lampa ještě svítila, druhá hodina odbila... až ten, co ví, kdy dědek přijde, řekne, lampa zhasla, tak je začne dědek honit, děcka se rozutečou a koho dědek chytne, tak je krvavý dědek místo něj. Hra se jenom trošku změnila v tom, že se děcka naučila říkanku v portugalské a místo krvavého dědka byl vlk a místo lidí a všeho lidského byla liška a všechno liščí.

Opravdu dobrý tábor – zapojte se!

Pionýrský informační projekt **Opravdu dobrý tábor** je tu už osmým rokem. Přináší nejen informace a rady pro děti a rodiče, jako například jak vybírat tábor, jak poznat dobrou volbu, na co se ptát, na co si dát pozor. Součástí projektu je i nabídka pionýrských táborů, ve které může být i ten váš. Stačí jej „přihlásit“. K vložení tábora můžete použít např. odkaz v Servisu Pionýra, případně pište na opravdu@dobrytabor.cz.

Přihlaste se také do soutěže etapových her!

Své zpracované celotáborové, ale i celoroční či jiné etapové hry můžete přihlásit do tradiční pionýrské soutěže. Vítězové získají příspěvky na činnost.

Více informací na ceteh.pionyr.cz.

Co jsme se na skupině naučili, se nám teď náramně hodí...

Pionýrské rodinné stříbro: „Nesmrtelné“ oddíly a skupiny III/9

34. pionýrská skupina Lesná v Brně patřila i v dávných dobách k těm zajímavým a přitažlivým. Nikdy tu nechyběli vedoucí ani pestrá a zajímavá činnost. „Že nás bylo hodně, že to běželo jak má, to bylo normální. Že jsme měli ještě v roce 1989 bez velkého náboru 13 táborů, také,“ vzpomíná mnohaletá vedoucí skupiny Hana Mrázová (75), mnohým známá i jako Johana. A také členka České rady Pionýra z dob jeho nezávislosti v letech 1968-9. I tady se dávno před rokem 1989 řídili biblickým moudrem: „Co je boží, bohovi, co je císařovo, císaři...“ To boží byly u skutečných pionýrů dětské zájmy, potřeby a radosti, to císařovo pak úkoly a požadavky těch vládnoucích. I proto může Johana konstatovat: „Pro mne byla a je největší odměnou věta, kterou slyším stále častěji: Všechno, co jsme se na skupině naučili, se nám teď náramně hodí...“

Klubovničky v popelárnách

„Dřív tvořila střed pionýrského světa škola. Poskytovala možnosti, které jsou od převratu ztraceny – tělocvična, kuchyň, prostory, fotokomora atd. Všichni se se všemi vídali, každou první středu byl kolektiv kolem 60 vedoucích. Každoroční ples, sběr léčivků ve velkém, koncert Spirituál kvintetu, čtrnáctidenní největší bazar v republice od r. 1978 až do r. 1992 nám zaručovaly finanční soběstačnost. To se rozplynulo. Dnes naše kluby mají klubovničky v popelárnách, prádelně, kočárkárně a jedna bude v garáži, vše bez WC,“ vzpomíná mnohaletá vedoucí.

Osobní vazby

Vedení tvoří Johana – pedagožka ve výslužbě, ekonomka, podnikatel, doktor matematiky, matka v domácnosti ve věku 30 – 40 let. „Na jednání jsou zváni ti, které potřebujeme, nebo přijdou ti, co potřebují nás. Jinak platí kdykoliv, kdokoliv telefonicky, mailem, či osobně u mne. Většinu věcí vyřizují já, protože jsem důchodkyně,“ směje se Johana.

Letos zaplatilo členské příspěvky jen 35 členů, sdružených do jednoho

oddílu a pěti klubů. Všeobecný oddíl Klubko, KUK Atlantik, Kometky, Mravenci, Slunce a Knights of Red Hills.

„Ne všichni příznivci PS jsou registrovaní a fungujeme na osobních vazbách. Máme kardiologa, zubařku, dětskou lékařku, architektku, stavební firmu, elektrikáře, několik počítačových expertů, koordinátorku volného času, tajemníka Ligy vozíčkářů, plynaře, školníka, zámečnicku, učitele a učitelky. V Hodicích a Budči máme starosty a všichni nám přejí a doufám, že přát budou,“ vysvětluje dál Johana.

„Dopřáváme vedoucím volnost ve výběru toho, co chtějí a umí s dětmi dělat. Jedni tančují, tak mají kroje a radnice je podporuje, LARP v Bohunicích bojuje v imaginárních bitvách, pořádá vánoční turnaj v deskových hrách a i je podporuje radnice, stejně tak Atlantik, který preferuje i s podporou A-TOMu pobyt v přírodě a maminky s miminky. Mravenci zrekonstruovali klubovnu a na radnici musíme vybojovat a vybudovat WC, i když Brno-Sever nepodporuje nikoho,“ charakterizuje činnost klubů skupiny její vedoucí. Pojtkem téhle party je ale Vysočina s Kratiznou a Budčí. Všichni to tam prý milují a byla tam jak oslava promoce, tak i svatba, loučení před vojnu, oslava založení republiky 28. 10., a samozřejmě Silvestry a narozeniny.

Kdo šetří, má za čtyři

„Hlásáme heslo: „kdo šetří, má za čtyři“. Financí moc nedostáváme, něco málo na akce a příspěvek na klubovnu od magistrátu. Rádi ale bereme i věcné dary. Kromě lokomotiv téměř všechno. I převozy darovaného něco však stojí,“ vysvětluje ekonomické zázemí života PS Johana.

Jako jinde, není to jednoduché. Poradili si i s následky vichřic Kiril a Ema, se ztrátami při několikanásobném vyloupení základů a opravili škody po vandalech. Jednoho zloděje dokonce sami chytili při činu a předali policii.

V Hodicích pomáhali s vysázením javorů podél cesty a hasiči u nich měli sraz a táborák. Pak za to čistili studny. Dobrý vztah má PS s magistrátem i Jihomoravským krajem, jejichž dotace jí pomáhají zlepšovat tábořiště.

„Neporadíme si se zvýšeným jízdovým. Jezdí se už hlavně na prodloužené víkendy. Pro vysoké náklady na dopravu jsme opustili tábořiště v Hůrkách. Nepomůžeme bohužel ani některým rodičům, kterým jsou ceny táborů i po slevách na sourozence příliš vysoké,“ připomíná známá fakta, trápící i další sdružení dětí a mládeže Hana – Johana, o níž je známo i to, že umí udržovat dobré styky i se skauty, A-TOMem, univerzitní katedrou volného času, Ligou vozíčkářů a hlavně s bývalými pionýry na různých současných postech. „Lidi vyrostli, někteří zmizeli, někteří se vynořují z hlubin času, většinou s jásotem, že jsme je vypátrali a že stále žijeme,“ končí Johana.

Karel Krტიčka – Krtek, foto web a archiv
34. PS Lesná, Brno

Na Kamínka 2013 rozhodně pojedou....

To byla téměř jednohlasná odpověď účastníků, která se objevovala v dotaznících z akce Kamínka 2012.

Je potěšující a zároveň milé, když čas a vynaložená práce organizátorů akce není zbytečná nebo roztráštěná a účastníci akce jsou spokojeni a co víc, chtějí Kamínka opakovat po roce.

Následujícími řádky bych chtěla zachytit pár momentů, které jsem prožívala při garantování Kamínek 2012. Někdy to byly momenty úsměvné, jindy jsem „skřípala“ zuby a kladla si otázku: „Na co jsem to zase přikývla?!“

K přípravě Kamínek 2012 jsem přistupovala s patřičným respektem. Zkušenosti s organizací akcí jsem sice měla, ale celorepubliková akce? Tento pocit se u mne projevoval někdy problémem s usínáním, jindy velmi brzkým vstáváním, neboť se mně honily hlavou myšlenky a v mé fantazii se rodily katastrofální varianty.

Měla jsem ale štěstí, protože se kolem mne objevili lidé, kteří s akcí měli zkušenosti, ale co víc, nabídli mi pomoc. Možná tušili, co prožívám, možná měli podobné zkušenosti, když plánovali svou první velkou akci. Každopádně bych chtěla vzpomenout a zároveň poděkovat Káčě Brejchové, která se svým vlastním klidem a nadhledem mě nasměrovala, a pak uklidňovala, když se blížil termín Kamínek a já měla sevřenější žaludek.

Naplňování Kamínek zajímavými dílnami byla moje další černá mûra. Na začátku se nic moc nedělo, oslovovala jsem guaranty PVC KOP, předsedy KOP a později, když jsem měla kontakty na lektory, tak jsem začala komunikovat s nimi. Napsala jsem několik článků do Mozaiky, a pak konečně nastalo období uklidnění a usazování, protože Kamínka se začala plnit dílnami. Co víc, zajímavými dílnami.

Byl to okamžik, kdy jsem si uvědomila, jaké skvělé lidi, odborníky má naše sdružení. Jak dokážeme podat

pomocnou ruku, jak se snažíme zviditelnit, jak toužíme předávat své zkušenosti, poznatky a um tomu druhému. Mít ve vínku špetku empatie je velké štěstí. Tento dar nemá každý člověk. Děkuji všem lektorům, kteří připravili a zrealizovali dílny na Kamínkách. Úspěch této akce je vaším dílem!

Otázka úvodního rituálu byla stále ještě otevřená. Z jedné naší schůzky přípravného týmu odjížděl Láďa „Ráma“ Šimek na výpravu. Na druhý den jsem dostala SMS, v níž stálo: „Myslím, že to mám! ☺“. No, a pak už jen Rámův čas a dát všechno dohromady. Myslím, že vynaložené úsilí bylo úměrné úspěchu.

Měla jsem řadu představ a jedna z nich byla, že na Kamínkách nesmí chybět čajovna. Místo, kde by se sešli lidé, popovídali si, zahráli na kytaru, nebo jen tak poseděli nad šálkem dobrého čaje či kávy. Láďa moji představu zrealizoval a podařilo se mu zajistit skutečně fungující a skvělou čajovnu. Takže poděkování posílám do Prahy!

Pomoc pracovníků Ústředí Pionýra byla viditelná v určitých etapách přípravy a realizace. Velmi operativním spolupracovníkem byl Jindra Červenka, kterého jsem „atakovala“ téměř každý den a stále něco musel měnit a přetvářet na webu Kamínek. Vždycky byl vstřícný, nápomocný a navíc rychlý jako blesk. Jindro, díky!

Velkou oporu a jistotu jsem měla v Ireně Černé a u Kuby Kořínka. Všechny písemné materiály, prezence a sestavování Sborníčku Kamínek je jejich práce.

Ostatním pracovníkům ústředí, které nebudu v těchto řádcích jmenovat, také mnohokrát děkuji! Jedná se o dílčí úkoly, které však dohromady tvoří ten správný barevný celek a ten Kamínka měla.

Velké poděkování patří bezesporu Tomáši Suchému, protože ten nabídl prostory k uskutečnění Kamínek 2012. Myslím, že takový servis a zázemí, které poskytl, bychom nikde neměli. Víím, co píšu, neboť pracuji ve školství a znám, jak komplikované mohou být různé záležitosti spojené s pronájmem školy. Někteří z vás kritizovali, že netekla ve sprchách teplá voda. Ano, není to žádný med stát pod studenou sprchou, ale na druhou stranu vše ostatní bylo skvělé! Tomáš nám vyšel vstříc a umožnil zrealizovat dílničku pro děti některých účastníků. Dal k dispozici prostory školní družiny i s vybavením. Tuto možnost na letošních Kamínkách kvitovali všichni ti, kteří pro své ratolesti dílnu využili.

Kamínka 2012 jsou za námi, doufám a moc si přeji, aby nás ještě dlouho hřála a my byli schopni to teplo a energii předávat dál, do našich oddílů. Nelituji, že jsem do toho šla. Nasbírala jsem hromadu postřehů, jak věci udělat jinak, čeho se přístě vyvarovat, na co klást větší důraz... Pro přípravu dalších Kamínek poslouží rozhodně vaše poznámky, které se objevily v dotaznících. Díky za všechny – za ty pochvalné i za ty kritičtější.

Tak tedy na Kamínkách 2013 – ahoj!

Ludmila Kočí

garantka Ústředního pionýrského vzdělávacího centra
Foto: František Srch

Svět bohatne, chudých přibývá II.

Mávnutí motýlích křídel může vyvolat hurikán na druhé polokouli, zájem a všímavost jednotlivců dokáže pomoci lidem na opačném konci světa a cosi změnit i v nás.

V minulém čísle jsme uveřejnili výběr z rozhovoru s německým politickým filozofem Thomasem Poggem, který otiskl časopis Respekt. Vzhledem k jeho rozsahu se ale ani zkrácený do jednoho vydání nevešel, proto nyní uvádíme druhou část, která přímo navazuje tam, kde předchozí text skončil.

Takže řešením je nekupovat od takových zemí suroviny?

Pokud není splněna aspoň základní demokratická legitimita, tak ne. A podobné je to při půjčování peněz. Občané chudých zemí z těch dluhů, které jejich vládcí naberou v zahraničí, přece nic nemají. Elita ty peníze ukradne a věřitelé pak chtějí, aby je celé státy splácely, třeba tím, že budou spořit ve veřejných investicích. Spousta zemí je proto dodnes vysoce zadlužená a vydává více peněz na splácení dluhů než na vlastní rozvoj – to v řadě zemí platí navzdory odpouštění dluhů v minulém desetiletí a je to skandální.

Teď dovolujeme našim bankám brát peníze, které byly zjevně ukradené – různými diktátory, politiky, byrokraty v rozvojových státech. Přitom máme přísná pravidla pro vklady, u nichž má banka podezření, že nějak souvisí s podporou globálního terorismu nebo s obchodem s drogami. Banky v takovém případě musí podezřelé peníze hlásit vládám, což je dobrým příkladem potenciálu mezinárodních pravidel. Proč ale banky nemusí hlásit vklady peněz od diktátorů a byrokratů, které jsou zjevně zpronevěřené v rozvojových zemích? Tento problém je obrovský. Z rozvojových států podle důvěryhodných odhadů každým rokem mizí 1,3 bilionu dolarů – korupcí, zpronevěrou veřejných peněz, různými účetními triky... Tedy desetinásobek veškeré rozvojové pomoci. Přitom všechny bohaté státy na rozvojovou pomoc vydávají 125 miliard dolarů ročně!

Snižuje se ale podíl chudých na celkovém počtu obyvatel planety.

To samozřejmě ano. A byly doby, kdy 80 až 90 procent obyvatel planety bylo chudých. Ale nepoměrují dnešek se stavem, který byl na Zemi před 100 lety. Poměrují ho možnostmi současné společnosti, a proto je nynější chudoba prostě skandální. Dala by se docela snadno vymazat ze světa. Nejchudší čtvrtina obyvatel se na bohatství světa podílí 0,78 procenta. Kdyby tento podíl stoupl jen na 1,5 procenta, tak by extrémní chudoba zmizela. Ve srovnání s našimi možnostmi jde o poměrně malý problém. Před 300 lety by k odstranění chudoby nestačily všechny peníze světa, dnes je to v našich silách.

Zveřejni, co zaplatíš

Vaše volání po tom, aby veřejnost tlačila na spravedlivější globální pravidla, předpokládá, že se Evropané budou zajímat o ty nejchudší. Není to naivní?

Troška naděje tu je. Třeba v tom, že vážně jen jedna dvacitina světové populace profituje ze současných pravidel hry, jak už jsem řekl. Až si lidé uvědomí, že všichni ostatní prodělali, tak to bude zárodek tlaku na nějaké změny. Pak si třeba někdo z Prahy uvědomí, že globální pravidla utvářená úzkou elitou nejsou špatná jen pro českou střední třídu, ale také pro někoho z Konga. Krize v tomto otevírá oči, třeba hnutí Occupy Wall Street šlo touto cestou – i střední vrstvy v Americe si uvědomily, že jen nejbohatší jedno procento zvýšilo svůj podíl na bohatství země a všichni ostatní trafil, nejvíce ti nejchudší.

Jak tedy za zlepšení bojovat?

Vidím dvě cesty – kompenzační a reformní. Měli bychom kompenzovat svůj podíl na nespravedlnosti světa a splatit trochu z toho, jak ze současného systému těžíme. Kdybychom totiž žili ve spravedlivém řádu, dařilo by se nám mnohem hůře. Můžeme podporovat kvalitní neziskové organizace nebo pomáhat přímo – já třeba občas zaplatím nějakým studentům stipendium. Druhá cesta, reformní, je ještě důležitější. Jde o práci na promyšlení zmíněných alternativ. Musíme se snažit předkládat smysluplné alternativy, nepřenechat pole mezinárodních regulací jen mocným lobbistům. Tolik mladých lidí přece odchází jako dobrovolníci pracovat s dobrými úmysly do chudých zemí, učí na školách, stavějí studny. Jenže jedno špatné rozhodnutí na globální úrovni může zkazit tolik, že pak potřebujeme 100 tisíc dobrovolníků, aby tuto škodu napravili. Proto je třeba pravidla upravit aspoň trochu ve prospěch chudých – včlenit zájmy chudé

většiny světa do globálních dohod. To je smysluplnější než nošení kufrů peněz ve formě rozvojové pomoci.

Máte nějaký příklad takového hledání alternativ?

Firmy by se například měly řídit principem „zveřejni, co platíš“. Každá firma, která vyvážá zdroje z rozvojové země, řekněme z Nigérie, by měla povinně zveřejnit své platby nigerijské vládě za konkrétní množství barelů ropy. Kdyby to ropné společnosti dělaly, tak by občané Nigérie aspoň měli možnost podívat se své vládě na prsty, znát její příjmy. To je dnes vcelku jasné u daní – z národních rozpočtů je zřejmé, kolik peněz vlády na daních přijímají. U surovin je to jiné – příjmy se skrývají, neudávají se přesné částky, vše je netransparentní.

Další příklad je z oblasti ochrany intelektuálního vlastnictví. Pracuji ve zdravotnickém fondu (Health Impact Fund), který se snaží jít jinou cestou. Chceme vynálezce motivovat jinak než jen klasickým ziskem na trhu s léky. Fond by každým rokem rozděl šest miliard dolarů a každá firma by u nás mohla nahlásit nový lék. Každý vynálezce pak dostane peníze z fondu na základě toho, jak velký je léčebný dopad jeho léku. Když se ze všech přihlášených léků podílí osmi procenty na zlepšení zdraví lidí, tak firma dostane osm procent z těch šesti miliard. Podmínkou ovšem je, že lék musí být na celém světě prodáván za výrobní náklady. Od prvního dne by tak medicína byla prodávána za minimální ceny a i chudí by k ní hned měli přístup.

Thomas Pogge (58)

Německý politický filozof, který se zabývá teoriemi spravedlnosti, především na globální úrovni. Od počátku 80. let žije a přednáší především ve Spojených státech, od roku 2008 vede program globální spravedlnosti na Yaleově univerzitě. Jeho neznámější knihou je World poverty and human rights (Světová chudoba a lidská práva). Do Prahy přijel jako host Fora 2000.

Obrázková přísloví

Kvíz s příslovími jsme už v Mozaice měli v různých podobách několikrát. Tentokrát však spíš než slovní zásobu budete muset zapojit představivost. Tento kvíz koluje už nějakou dobu po internetu a byl vydán několika internetovými i tištěnými médii, jeho autor nám bohužel není známý.

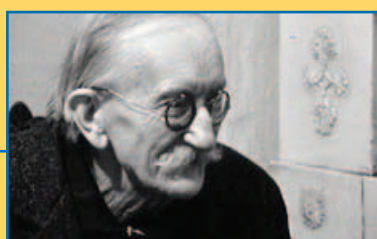
I když je patrně dost náročný i pro dospělé, pro některé starší děti by mohl být zajímavým hlavolamem.

1. Laska hory přenáší.
 2. Syť hladovému nevěří.
 3. Lež má krátké nohy.
 4. Stokrát nic umorilo vola.
 5. Mluvíti stříbro, mlčetí zlato.
 6. Po bitvě je každý generál.
 7. Co oči nevidí, srdce nebolí.
 8. Ranní ptáče dál doskáče.
 9. Tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhne.
10. Bez peněz do hospody nelez.
 11. Mezi slepými jednooký králem.
 12. Kam čert nemůže, nastrčí ženu.
 13. Když se dva perou, třetí se směje.
 14. Ráno je moudřejší večera.
 15. Tichá voda břehy mele.
 16. Darovanému koni na zuby nekoukej.
 17. Koho chleba jíš, toho píseň zpívej.
 18. Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.

Správné odpovědi:

1. 5. 1952 v Ostravě poprvé vyjíždějí trolejbusy.
2. 5. 1942 se narodil Petr Janda, český rockový hudebník, kytarista a zpěvák skupiny Olympic.
2. 5. 1892 se narodil Manfred von Richthofen, německý pilot známý též jako Rudý baron či Eso všech es, byl nejspěšnější stíhač první světové války. Velel jednotce JG.1 (první stíhací eskadra). Je mu připisováno 80 sestřelů (zemřel 21. 4. 1918).
3. 5. 1942 se narodila Věra Čáslavská, česká olympionička, gymnastka.
4. 5. 1802 byla v Rakousku (a tedy i v Čechách) zrušena doživotní vojenská služba.
5. 5. 1952 se narodil Zdeněk Nehoda, český fotbalový reprezentant.
9. 5. 1962 se narodil David Gahan, anglický zpěvák a hudebník, člen skupiny Depeche Mode.
10. 5. 1892 se narodil český spisovatel Jan Weiss (zemřel 7. března 1972).
11. 5. 1932 se narodil Josef Zíma, český herec, zpěvák a moderátor.
16. 5. 1962 se narodil Ondřej Vetchý, český herec.
17. 5. 1932 se narodil kardinál Miloslav Vlk, římskokatolický duchovní, arcibiskup pražský, římskokatolický teolog, primas český.
17. 5. 1942 se narodil Pavel Kantorek, český přírodovědec a karikaturista, který mj. **ztvárnil i pionýrské zákony** v 60. letech minulého století.
18. 5. 1652 schválil Rhode Island jako první v Severní Americe zákon, kterým bylo otroctví prohlášeno za nezákonné.
18. 5. 1962 se narodil český herec Karel Roden.
18. 5. 1942 se narodila slovenská herečka Emília Vášáryová.
21. 5. 1982 se v rámci války o Falklandy vylodilo 4 000 britských vojáků v zátocě San Carlos na Falklandách s cílem znovudobytí souostroví.
21. 5. 1942 se narodili Jan Reich, významný český fotograf (zemřel 14. listopadu 2009), a Ivo Viktor, český fotbalový brankář.
27. 5. 1942 Jozef Gabčík a Jan Kubiš provedli atentát na Reinharda Heydricha (zemřel 4. června 1942); jednalo se o operaci s krycím názvem Operace Anthropoid. Nacisté bezprostředně poté vyhlásili stanné právo a později provedli zastrásovací akce – obce Lidice a Ležáky byly vypáleny a obyvatelé popraveni nebo odvedeni do koncentračních táborů.
27. 5. 1922 se narodil anglický herec Christopher Lee (Star Wars, Pán prstenů, Muž se zlatou zbraní, Ospalá díra...).
30. 5. 1942 tisíc britských bombardérů uskutečnilo ničující nálet na Kolín nad Rýnem.
30. 5. 1942 se narodil prof. Zdeněk Neubauer, český biolog a filozof, oceněný Václavem Havlem v r. 2001 cenou VIZE 97.
31. 5. 1872 v dole Marie na Březových Horách propuká požár a dochází tak k jedné z největších důlních katastrof ve střední Evropě.
31. 5. 1892 se narodil Bohuslav Reynek, český básník a překladatel (zemřel 28. září 1971).

V Mexickém zálivu hynou delfíni.

Čtyři měsíce po havárii na ropné plošině Deepwater Horizon v dubnu 2010, v důsledku které vyteklo do Mexického zálivu na pět milionů barelů ropy, vydaly americké úřady zprávu, podle níž se tři čtvrtiny uniklé suroviny rozložily v moři přirozenou cestou. **Z nových statistik ale vyplývá něco úplně jiného.** Ekologové informaci zpochybnili už tenkrát a poukazovali na to, že 80 procent těžkých ropných frakcí se ve velkých chuchvalcích vznášejí v mořské hlubině a že katastrofa bude mít pro životní prostředí v oblasti dlouhodobé následky. Za pravdu jim daly nejen první nálezy mrtvých mořských živočichů, nýbrž také sama americká administrativa, která původní čísla o ropě rozložené bakteriemi, které se živí uhlovodíky, následně notně korigovala. Dva roky po explozi ropné plošiny se obavy ochránců životního prostředí potvrzují. Počet mrtvých velryb a delfínů stoupl v uplynulých dvou letech v oblasti Mexického zálivu šestnáctkrát a podmorská pozorování ukazují, že velké škody uniklá ropa napáchala také na korálech.

Ozonová vrstva po letech konečně tloustne.

Příznak ozonových děr, kterými proniká na zemskou nebezpečné ultrafialové záření, strašil svět od okamžiku, kdy se o nich v 80. letech minulého století začalo intenzivně mluvit. Loni na jaře upozorňovali vědci na rychle se zvětšující ozonovou díru nad arktickými oblastmi. Letos přišla ale po dlouhých letech Jobových zvěstí první dobrá zpráva. **Celková síla ozonové vrstvy se na základě dlouhodobých měření zvětšila.** Přispělo k tomu podle všeho celosvětové embargo na výrobu a používání freonů, halogenderivátů uhlovodíků obsahujících v první řadě fluor. Ty se dříve v hojné míře používaly ve sprejích a chladicích zařízeních. V roce 1987 rozhodla OSN na základě tzv. Montrealského protokolu o tom, že budou zakázány. Ozonová vrstva, která chrání zemskou před zářením z vesmíru, se začala výrazněji zacelovat někdy na podzim roku 2010.

Pořádný ptáček

Skoro půldruhé tuny v dospělosti vážil opeřený dinosaur, jehož tři zkmalené pozůstatky našli vědci na severovýchodě Číny. Nedávno popsaný opeřený masožravý tvor byl starším příbuzným tyranosaura rexe. Žil před asi 125 miliony let, **v dospělosti vážil 1400 kilogramů a je podle zpravodajského serveru BBC největším známým opeřeným živočichem,** který kdy žil na Zemi. Poznatky vědců, které otiskl časopis Nature, zpochybňují dosavadní teorie o vývoji tyranosaura rexe i jeho příbuzných. Ti žili před asi 65 miliony let. O většině jejich předků se usuzovalo, že byli mnohem menší.

Když se blížil poslední duben a s ním i tradiční pálení čarodějnic, rozhodli jsme se vyrobit si svoje vlastní.

Za Pionýrskou skupinu Kopřivnice Kamila Šumšalová

Materiál: šiška, polystyrenová hlavička, zbytky látky a vlny, klacíčky.

Pomůcky: tavná pistole, fixy.

1. Nejprve si přichystáme všechny potřebné pomůcky a rozmyslíme si, jak by měla naše čarodějnice vypadat.

2. Začneme hlavičkou. Na ni si nakreslíme obličej a vytvoříme vlásky ze staré vlny. Můžeme doplnit uši nebo bradavici.

3. Nyní pomocí tavné pistole připevníme vytvořenou hlavičku k šišce, která představuje tělo malé čarodějnice.

4. Teď už nám zbývá pouze naši čarodějnici obléci do šatiček, staré zástěry nebo pláště, které vytvoříme z kousků starých látek. Nakonec čarodějnice může do ruky dostat koště.

